

جی له کتیبی مهسیحیه کان ههیه

نوسەر: سهید مههد مههدی الحسینی شیرازی

ومرگیز : عهلی کوردی

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾

چی هه یه له کتیی «مه سیحیه کان»

نوسهر: (آیه الله العظمی) سهید محمد مه هدی شیرازی (قدس سره)

وهرگیژ: عه لی کوردی

(پیشہ کی)

جہنگی رۆژھەڵاتی ئیسلامی دژی پێرەوی کوفر و ئیلحاد

-دەربارە پێرەوی کوفر لە جۆلە کایەتی و مەسیحایەتی دەرکەوتوو، کە لە رۆژاواوە هاتوون. هیناویان بۆ داگیرکردنی هەیکەل و پایە ئیسلام، لە بست بەستی زەویدا قوتابخانە یەکی مەسیحیەکان کردووە و دایانەزراند، کە بە مەسیح (سلاوی خودای لەسەر بیّت) بانگەواز دەکەن، خۆزگە تەنھا لەم سنورەدا بواوە (تەنھا بۆ کردنەوێ ئاینی مەسیحیەت)، بەلام موسلمانان برۆیان بە مەسیح هەیه، بەس ئەو برۆایەیان جیاوازی لە برۆای ئەهلی کتێب.. بەلکو سنورەکانی داگیرکاری بەناوی مەسیحیەت درێژ بوووە بۆ ئەوێ (دوو پەیمانەکە) بێخەنە ناوی مەیدانەو.

دوو پەیمانەکە چیە..؟

کتێبیکی سەیرە، میژوویەکی ئاسایی کە کەسیکی زۆر کەم توانا بینوسیّت باشتەر لەم کتێبە - وەک دەبینیت - وە بەمە دەیانەوێت ریشە و بنەمای ئیسلام بە قورئان و یاسا بەهێزەکانی لە کۆمەڵگەی ئیسلامی لەناو بێن و بێسپرنەو، وەک چۆن غەرب و رۆژئاوا پارچە زەویەکی بەنرخ و بەپیتی لە ولاتانی ئیسلامی بریوو، هەتا کۆ بیەن بە بەناوی یەهودیەکان، بۆیە ئەگەر موسلمانانی فەلەستین لە نیشتمانە ئیسلامیەکیان بکشێننەو ئەوا یەهودیەکان جێیان دەگرنەو. وە جێی سەرسۆرمانە کە رق و کینەیی مەسیحیەکان بۆ موسلمانان بگاتە ئەو ئاستە، کە لەگەڵ یەهودیەکان هاوڕا بن - ئەو یەهودیانە کە هەموو شتیکی خراپ بە عیسا (سلاوی خودای لەسەر بیّت) دەلێن، کە قەلەمی لێ هەڵدەگرم (جێی نوسیڤنەو نە) - بۆ ئەوێ تەعن لە موسلمانان دەن ؟

به لَام ئيمه سهرمان له مه ناسورميت، چونكه ئهمه عادهتي ئههلي كيتاب بووه ههر له پيشووتر و كوند، گوي بۆ قورئاني كهريم بگره، سورتهتي النساء، ئايهتي (٥٤) (٥٥):

«ئايا نه تروانته ئهوانه ي كه به شيك له كتيبي ئاسماني پيدراوه، كه چي له گهل ئه وهشدا باوهريان به جادووگر و تاغوت بت ههيه»، وه رۆژه لات كه جگه له تيكه له يه كي سهيري ئايينه كان و مادده هيچي تري نه ده زاني..؟

ئهمه.. و زۆر هوكراري تر، هانياندام كه زنجيره كتيبيك بنووسم به ناوي: (ما بين الاسلام والاديان والمباديء)، يه كتيكيان كه له چاپ درا به ناوي (بين السلام ودارون)، ئهم كتيبهش (ماذا في كتب النصارى ؟) دووهم به شي زنجيره كه يه، پيشكهش بهو كه سانه ي ده كه م به باشي گوپراگره و ئاماده شه دل و گوپي بداتي.

تا موسلمان بزاني.. چي قبول ده كا.. وه مه سيحي بزاني چي له كتيبي پيروزيده ههيه، وه هه موو جيهان بزاني -ئهوانه ي سهيري ئهم كتيبه ده كه ن- كه ههر خورافييه كي گه و ره ده توانيت دل و ده رووني قه وميكي ديندار داگير بكات.

وه هيوادارم خوينه ر به دادپه روه رانه و راستگو يانه سهيري بكات، به مه به ستي گه ران به دو اي راستي و حه قدا، نه ك بينينيكي ده رمارگيريانه كه ته نها گرنگي بهو روانگه يه ده دات كه خو ي په يره وي ده كات.

هه روه ها هيوادارين موسلمان به بانگه وازكاره كان، به تاييه ت ئهوانه ي له ولاته داگير نه كراوه كاندان، ئاگادارين له م مه ترسييه گه و ره يه ي له سه ريانه، و بزنان كه بانگه واز بۆ مه سيحيه ت هه رچه نده روو كهش پاك و ئه خلاق ييت، جگه له داگيركاري هيچي تر نيه، وه مانه وه ي له ولاته كان مه ترسييه كي گه و ره يه، هه تا ئه و كاته ي ولاته ئيسلامييه كان پاك نه كرينه وه له م جو ره داگيركاريه،

له مه ترسیدان، ئەمه وهک شیرپه نجهیه که بهردهوام لاشه دهخوات و گوشت و خوین
 تیکده دات، تاکو ده بیته هوی کو تایی هینانی ژیا نی نه خوش.. کهواته با موسلمانانی دلسۆز و
 ئاگادار، و نیشتیانپهروه ری به پهروش قو لی هه لبات بو لاردنی ئەم داگیر کارییه شاراوویه له
 ولاته ئیسلامیه کان، ته نانهت ئەگەر گومانیشیان هه بیته، بۆیه به لایه نی کهم کتیه کانی
 (التبشير والاستعار) و (ظلام من الغرب) و (الخطر اليهودي) بخویننه وه، هه تاکو مه ترسییه که
 بزانت، و پاشان هه ستیت به چاره سه ری.

داگیرکاری سه ربازی، هه ندیک له ولاته ئیسلامیه کانیا ن کۆنترۆل کردوو، به لام داگیرکاری
 فیکری له مه دا ده رکه وتوو:

۱- سیسته مه کانی (مه نه جه کانی) حوکمرانی روژئاوا.

وه ده رباره ی ئەوانه ی بی باوه رن، ده لین: ئەوانه ی چاکترن و رپیازی راستریان گرتوو، تا
 ئەوانه ی ئیا ن و باوه ریا ن هینا وه..؟! ئەمانه که سائیکن خودا نه فره تی لی کردوون، که سیکیش
 خودا نه فره تی لی بکا، ئەوه هه رگیز هه یج که ست ده ست ناکه ویت بیکه یته پشتیوانی».

ئەگەر ئەوه ی ئەهلی کتیب ده لین، که بی باوه ره کان چاکترن و رپیگا و رپیازی راستریان
 گرتوو، تا ئەوانه ی ئیا ن و باوه ریا ن هینا وه، ئەوا چ شتیکی سهیره که مه سیحیه ک بلیت:
 رپیازی جوله که کان له موسلمانانه کان باشته..!؟

ئەگەر سه رت له مه سورما وه، کهواته سه رت له مه ش سورما وه، که به چاوی خو مان ده یینین،
 ئەوه ش:

۱- مه سیحیه کان له ولاته ئیسلامیه کان راهینان و رپنایی و سه قافه تیا ن گرتوته ئەستۆ، و
 هه موو هیله کانی قوتا بجان ه گوره کان له نه خشه و دیزانی سکرتریکی مه سیحی یا خود
 راهینه ریکی مه سیحی، یا ن راویژکاریکی مه سیحی بوو.

۲- هەندىك لە حكومهتە ئىسلامىيە ناویراوهكان، رېگهيان داوه به هه‌موو رۆژنامه و گوڤار و راگه‌ياندى مەسىحى، له‌كاتىكدا راگه‌ياندن يان گوڤاره ئىسلامىيەكانيان قه‌ده‌غه‌ كردووه.

۳- هەندىك لە موسلمانەكان په‌لامارى ئه‌وه ئه‌ده‌ن كه‌ منداڵه‌كانيان -كوڤ و كچه‌كانيان- بو قوتابخانه‌ى بلاوكردنه‌وه‌ى ئاينى مەسىحى بنيرن، به‌ناوى ئه‌وه‌ى ئه‌خلاق و ته‌رييت و پاكي فير ده‌كات.

يا الله ؟؟ ئايا حاالى موسلمانان گه‌شتۆته ئه‌م ئاسته‌، وه ئايا ئه‌م داگيركاريه ئه‌م هيزه‌ى هه‌يه...؟؟ وه ئايا موسلمانان قه‌ولى خوداى گه‌وره‌يان بيرچوو: «لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ» ياخود: «لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ» ياخود قه‌وله‌كه‌ى.. يان..؟!

-وه ده‌رباره‌ى ريره‌وى ئيلحاد، كه‌ له‌ رۆژئاوا و رۆژه‌ه‌لاته‌وه‌ هاتووه‌، ده‌يه‌ويت بنه‌ماى هه‌موو ئاينه‌كان بسپريته‌وه‌، ئاينه‌ مەجوسيه‌كان، يه‌هوديه‌كان، مەسىحييه‌كان، موسلمانەكان، بوديه‌كان و هيندوسيه‌كان.

ئه‌وان ته‌نها ئاينه‌ دروينه‌ و ساخته‌كانيان ناسيووه‌، بۆيه به‌ هه‌موو شتيك كافر و بى باوه‌ر بوون، وه ئىسلام له‌تيو خه‌لكى خویدا نامۆ و غه‌ريبه‌، كه‌واته له‌ رۆژئاوا چۆن ده‌يت كه‌ ته‌نها مەسىحييه‌تى و پاشان مادده‌يه‌كانيان ناسيووه‌، وه رۆژه‌ه‌لات كه‌ جگه له‌ تيكه‌له‌يه‌كى سه‌ير و سه‌مه‌ره‌ى ئاينه‌كان و مادده‌يه‌كان هيجى تريان نه‌ده‌زانى.

ئه‌مه‌.. و زۆر هوڤاكارى تر، هانيندام كه‌ زنجيره‌ كتيبيك بنووسم به‌ناوى: (ما بين الاسلام والاديان والمباديء)، يه‌كيكيان كه‌ له‌ چاپ درا به‌ناوى (بين السلام ودارون)، ئه‌م كتيبه‌ش (ماذا في كتب النصارى ؟) دووه‌م به‌شى زنجيره‌كه‌يه‌، پيشكه‌ش به‌وه‌ كه‌سانه‌ى ده‌كه‌م به‌ باشى گوپراگه‌ و ئاماده‌شه‌ دل و گوپى بداتى.

تا موسلمان بزائیت.. چي قبول دهکا.. وه مهسيحي بزائي چي له کتبي پيروزيدا ههيه، وه هه موو جيهان بزائيت -ئهوانه ي سهيري ئهم کتيه دهکهن- که ههر خورافييه کي گهوره دهتوانيت دل و دهرووني قهومي کي ديندار داگير بکات.

وه هيوادارم خوينه به دادپهروهانه و راستگو يانه سهيري بکات، به مه بهستي گهړان به دواي راستي و حه قدا، نهک بينيني کي دهرمارگيريانه که تنهها گرنگي بهو روانگه يه ده دات که خو ي په پرهوي دهکات.

ههروه ها هيوادارين موسلمان به بانگه وازکاره کان، به تاييه ت ئهوانه ي له ولاته داگير نهکراوه کاندان، ئاگادارين له م مه ترسييه گهوره يه ي له سهريانه، و بزنان که بانگه واز بو ئيلحاد هه رچه نده پروکesh پاک و ئه خلاقي بي ت، جگه له داگيرکاري هيجي تر نييه، وه مانه وه ي له ولاته کان مه ترسييه کي گهوره يه، هه تا ئه وکاته ي ولاته ئيسلامييه کان پاک نهکړينه وه له م جوړه داگيرکاريه، له مه ترسيدان، ئهمه وهک شيړ په نجه يه که بهرده وام لاشه ده خوات و گوشت و خو ين تيکده دات، تا کو ده بيته هو ي کوتايي هيناني ژياني نه خوش.. که واته با موسلmani دل سو ز و ئاگادار، و نيشتيان په روهري به په روش قول ي هه لبکات بو لبردي ئهم داگير کاريه شاراو هيه له ولاته ئيسلامييه کان، ته نانه ت ئه گهر گومانيشيان هه بي ت، بو يه به لايه ني که م کتيه کاني (التبشير والاستعار) و (ظلام من الغرب) و (الخطر اليهودي) بخوينه وه، هه تا کو مه ترسييه که بزائيت، و پاشان هه ستيت به چاره سهري.

داگيرکاري سه ربازي، هه نديک له ولاته ئيسلامييه کانيان کونترول کردووه، به لام داگيرکاري فيکري له مه دا دهرکه وتوو ه:

۱- سيسته مه کاني (مه نه جه کاني) حوکماني روظنوا.

۲- سیستهمه‌کانی ژیاڼی گشتی

۳- راځه‌یاندن و بانگه‌وازه نه‌پښه‌کان

نښتاش کاره‌کانی له ولاته ئیسلامیه‌کان نه‌نجام نه‌دات و کوتایي پی نه‌هاتووه، وه ولاته‌کان به ته‌واوی پاک نه‌کراونه‌ته‌وه له‌م بابه‌ته، وه هه‌تا ئیسلام نه‌گه‌رښته‌وه بو دامه‌زراوه العامة (واته سونه‌کان) کان و الخاصة (واته شيعه‌کان) کان، له ده‌سه‌لات و نه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به ده‌سه‌لاته‌وه، و هه‌موو مه‌نه‌ج و رڼیازیکي داگیرکاری و هه‌موو ده‌ستوور و نه‌ریتینکی دهره‌کی نه‌په‌رښن، نه‌وا ولاته‌کان له مه‌ترسی داگیرکاری سهر‌بازی دووهم سه‌لامه‌ت نښ و رزگاریان نه‌بووه، وه هیچ هیوايه‌کیش نښ بو پرووخاندنی داگیرکاری سهر‌بازی، له‌و ولاتانه‌ی که له‌ژیر چه‌وسانه‌وه دایه. وه خودا یاریده‌دهر و پشتیوانه.

کهره‌لای پیروز. محمدی کوری مه‌هدی الحسینی شیرازی

لەم کتیبەدا:

۱- (دەربارەى خودا):

ئەوھى لە (کتىبى پىرۆز)دا دەيگەر ئىنەوھ بۆ خوداى گەورە، وھ چۆن كەوتۆتە ناو خورافىات و كۆفرەوھ، بەرامبەر بە ئەفرىنەرى ئاسمانەكان و زەوى، كە نەگونجاو و نا شايستەيە بۆ گەورەيى و مەزنى خوداى گەورە، وھ ھەندىك لە سىفاتەكانى خودا روون دەكەينەوھ، لە مەزھەبى ئەقل و عىلم.

۲- (دەربارەى پىغەمبەران):

ئەو پىشلىكارىيە (دوو پەيمانەكە)¹ بەرامبەر پىغەمبەرانى خوداى گەورە، كە نەگونجاوھ بۆ مروڤى ئاسايش، چ جا چۆن بە سەفیرەكانى خوداى گەورە، و گەورەترىنى مروڤەكان، ئەوانەى كە نەئىردرابوون تەنھا بۆ رىئامى كردنو، و پاكى و يىگەردى و چاكسايى چاك و دروست..؟

¹ واتە پەيمانى كۆن و پەيمانى نوئى، كە پەيمانى كۆن تەوراتە، پەيمانى نوئى ئىنجىلە.

۱- دهر باره‌ی خودا

۱- دەر بار هی خودا

۱- ئایا خودا له شیوه و شکلی مرۆقه؟

نه خیر!

بهلام له پهیدا بوون، بهشی یه کهم، ئایهتی (۲۶) دهلیت:

(خودا فەرمووی: با مرۆف له سەر وینهی خۆمان دروست بکهین، و له خۆمان بچیت.. خودا مرۆفی له سەر وینهی خۆی به دیهینا، له سەر وینهی خودی خۆی به دیهینا، به ئێر و می به دیهینان).

۲- ئایا خودا قژی ههیه؟ وه ئایا خودا جل و بهرگ له بهر دهکا؟

نه خیر!

بهلام له دانیال، بهشی ههوتهم، ئایهتی (۹) دهلیت:

(تهخته کان (عەرشەکان) دانران، خودا جاویدانی دانیش، جلهکانی وهک به فر سپی بوون، و مووی سه ریشی وهک خووری ییگهرد وابوو).

۳- ئایا خودا دوو قاچی ههیه..؟

نه خیر!

بهلام له دەرچوون، بهشی (۲۴)، ئایهتی ۱۰ دهلیت: (خودای ئیسرایلیان بینی، له ژیر پییهکانی شتیکی وهک بهرد ریژکراویان بینی، به بهردی یاقوتی شین.. خودایان بینی، ئینجا خواردیان و خواردیانوه).

۴- ئایا دهبی خودا فریشتهیهک بی، وه فریشتهیهک خودا بی.؟

نه خیر!

بهلام له دوو پهیمانهکه، ئەم سه‌رلێشیواویه و هه‌له‌یهی تیدایه.

له په‌یدابوون، بهشی شانزده، له ئایهتی یه‌که‌مه‌وه، دهلیت:

«سارای ژنی ئەبرام هیچ مندالی بو ئەبرام نه‌بوو، بهلام که‌نیزه‌یه‌کی میسری هه‌بوو ناوی هاجهر بوو.. ئینجا فریشته‌ی یه‌زدان له چۆله‌وانی هاجهری له‌سه‌ر کانیه‌که‌ دۆزیه‌وه، ئەو کانیه‌ی که له‌سه‌ر ریگای شووره.. وه فریشته‌که‌ی یه‌زدان پیی فهرموو وه‌چه‌کانت بی ئەندازه زۆر ده‌که‌م، که له‌به‌ر زۆریان له ژماردن نه‌یه‌ن، دیسان فریشته‌که‌ی یه‌زدان پیی فهرموو: ئیستا سکت پره، کورپکت ده‌بی، باوی ده‌ئیت ئیسماعیل.. ئینجا ئەم ناوه‌ی له یه‌زدان نا که له‌گه‌لیدا دوا، تۆ ئەو خوایه‌ی که ده‌بینیت»

جاریک له (دوو په‌یمانه‌که) باس کراوه ئەوه‌ی قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرد فریشته‌یه‌ک بوو، وه جاریکی تر ئەوه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل کرد خودا بوو، له یه‌ک چیرۆکیشدا.

۵- ئایا خودا دیمه‌ن و مه‌نزهریه‌که‌ بیه‌ری.؟؟

نه خیر!

به لām له ئاشکراکردن، بهشی چواره م، ئایه تی (۲) ده لیت:

«تهختیکم بینی له ئاسمان درانبوو، له سه ر تهخته کهش یه کیک دانیشتبوو، پروخساری دانیشتوو که له بهردی یه شب و یاقووتی سوور ده چوو».

۶- ئایا خودا ده پوات و پیاسه بکات؟

نه خیر!

به لām له پهیدا بوون، بهشی سییه م، ئایه تی (۸) ده لیت:

« ئینجا پیاو و ژنه که (واته ئاده م و حه و) گو ییان له دهنگی پهروه ردگار بوو که له کاتی هه لکردنی شنه بای رۆژدا له بهه شتدا هاتوو چۆی ده کرد، ئه وانیش له ئیو دره خته کانی باخچه که خۆیان له پهروه ردگاریان دهشارده وه»

۷- ئایا خودا داده به زیته سه ر شوینیک؟

نه خیر!

به لām له ده رچوون، بهشی تۆزده، ئایه تی (۲۰) ده لیت:

«یهزدان هاته خواره وه بۆ سه ر شاخی سینا. و موسای بانگ کرد، موساش سه رکه وت».

۸ - ئایا خودا له هه وه وه داده به زی، و له بهرده م یه کیکدا؟

نەخێر!

بەلام لە دەرچوون، بەشی سیو چوار، ئایەتی پینجەم، دەلیت:

«یەزدان لە هەورەو دابەزی و لەوی لەلای راوەستا، ناوی خۆی راگەیاند کە یەزدانە، ئینجا یەزدان لە بەردەمی تێپەری..»

۹ - ئایا خودا شوێنێک هەڵدەبژێری، و بیکاتە شوێنی نیشته‌جیوون بۆ خۆی.؟؟

نەخێر-

بەلام لە زەبوورەکان، زەبووری (۱۳۲) ئایەتی (۱۳) دەلیت:

« لەبەر ئەوەی یەزدان سیوێنی هەڵبژارد، حەزی کرد بیکاتە نیشنگەیی خۆی»

۱۰ - ئایا خودا نەزانە، جیاوازی ناکات لەتیوان دەرگای باوەرداران و دەرگای کافرەکان تەنها بە دیاریکردن نەبێ ؟

نەخێر!

بەلام لە دەرچوون، بەشی ۱۲، ئایەتی (۱۲) دەلیت:

« من ئەمشەو بە خاکی میسردا تێدەپەرم و هەموو تۆبەرەیه‌ک لە خاکی میسر دەکوژم، لە مروقەو هەتا ئازەل، حوکیش بەسەر هەموو خوداوەندەکانی میسردا دەدەم، من یەزدانم. خۆینە‌کەش بۆتان دەبێتە نیشانە لەسەر ئەو مالاڵەیی ئیوه‌ تێدان، کاتیک خۆینە‌کە دەبینم، بەسەرتاندا تێدەپەرم. ئێتر کارەساتی لەناوچوون ئیوه‌ ناگریته‌وه‌ کاتیک لە خاکی میسر دەدەم.»

۱۱- ئايا خدا شوپى مروڤه نازانى كه خوى شاردوتهوه لاي داره كه؟ ياخود نازانى مروڤ
كى فيرى شتيكى كردووه؟

نهخير!

بهلام له پيدا بوون، بهشى سيهههه، ئايهتي (۹) دهليت

«بهلام پيروهردگار پياوهكهى بانگ كرد و فهرمووي: له كوڤيت؟ ئهويش وهلامى داياهوه: له
بههستهكه گوڤم له دهنگت بوو، بهلام له بهر ئهوهى پرووت بووم ترسام، ئيتر خوم شاردووه،
ئهويش گوتي: كى بهتوي گوت كه پرووتي؟»

۱۲- ئايا نهزاني و جاهيليتى خدا له جاهيلي و نهزاني مروڤ باشترو داناتره؟

نهخير! خدا نهزان و جاهيل نيه، كهواته چون جاهيلي و نهزاني خدا له نهزاني و جاهيليتى
مروڤ باشترو داناتره!

بهلام له يهكهه كورنسوس، بهشى يهكهه، ئايهتي (۲۵) دهليت:

« چونكه نهزاني و جاهيليتى خدا له داناي مروڤ داناتره».

۱۳- ئايا خدا بهلينهكهى دهشكينيت؟

نهخير! بهليني ناشرين دهشكينيت، بهلام له يهكهه ساموئيل، بهشى دووهه، ئايهتي (۳۰)
دهليت:

«لەبەر ئەوەی یەزدانی پەروردگاری ئیسرائیل ئیستا دەفەرموئ: بێگومان من فەرمووم مالى تۆ و مالى باوكت هەتا هەتايە لە بەردەم هاتوچۆ دەكەن، بەلام ئیستا یەزدان دەفەرموئ: لە من بە دوور بێت.. رۆژیک دیت هیزی بازووی خۆت و هیزی بازووی باوكت لەناو دەبەم». خودا- لەو گەورەترە کە ئەمانە دەیلێن- پەیمان دەدات (بە عیلى کاهن- بە مانەوێ کاهینەکان لە نەوێکانى بۆ هەمیشە و ئەبەد، پاشان پەیمانەکی دەکشینیت و کاهینەتیاں لى دەبرئ).

١٤- لەگەڵ ئەوەشدا لە یەكەم ساموئیل، بەشى سیانزە، ئایەتى (١٣) دەلێت:

«ئەوا یەزدان بۆ هەتا هەتايە پاشایەتیەکی تۆی بەسەر ئیسرائیلدا دەچەسپاند، بەلام ئیستا پاشایەتیەکت بەردەوام نابێت، یەزدان بەدوای پیاویکی دیکەدا گەرا بە دلى خۆی بێت». خودا- گەورەتر و مەزنتەرە لەمەى ئەمان دەیلێن- بەلێن دەدات بە بەردەوامی پاشایەتى (شاول) هەتا هەتايە، دواتر بەلێنەکی دەشکینیت و پاشایەکی دیکە دادەنێت.

١٥- ئایا خودا پەشیمان دەبێتەو لەوێ کردووێتى؟

نەخیر!

بەلام لە یەكەم ساموئیل، بەشى پانزە، ئایەتى (١٠) دەلێت:

«ئینجا فەرمایشتى یەزدان هات بۆ ساموئیل و فەرمووی: خەفەتبار و پەشیمانم لەوێ شاولم کردە پاشا».

١٦- ئايا خدا دلتەنگە و پەشيانە لەسەر ئەو کردەوانەى کردویتی؟

نەخێر!

بەلام لە پەیداوون، بەشى شەشەم، ئایەتی (٦) دەلیت:

«یەزدان خەفەتبار بوو کە مەرۆقی لەسەر زەوی دروستکردبوو، هەروەها پەشيانیش بوو، ئیتەر یەزدان فەرمووی: مریف دەسپەمەوه، ئەوهی لەسەر زەوی دروستم کرد»

١٧- ئايا خدا زۆرانبازی دەکا لەگەڵ یەکیک؟

نەخێر!

بەلام لە پەیداوون، بەشى (٣٢)، ئایەتی (٢٤) دەلیت:

«ئیتەر یاقوب هەر خۆی مایهوه، پیاویک هەتا بەرەبەیان زۆرانبازی لەگەڵ کرد».. وه پێی وت: لەمەودا ئیتەر ناوت بە یاقوب ناهینریت، بەلکو بە ئیسرائیل، چونکە لەگەڵ خودا تیکۆشایت».

١٨- ئايا یەکیک دەتوانیت دوو بیّت، و دوو سى بیّت؟

وه ئايا دەکرئ خودا فریشتەیهک بیّت، و فریشتەیهک خودا بی؟

نەخێر، نە ئەمە دەبی، نە ئەوهش

بەلام لە (دوو پەیمانەکە) ئەم تیکەلبوونە سەیرەى تێدا یە لە پەیداوون، لە بەشى هەژدەهەم، لە ئایەتی (١) دەلیت:

«ئىنجا ئەزدان لەلای دار بەروووەکانى مەمرى بۆ ئىبراھىم دەرکەوت، کە لە گەرمای رۆژدا لە بەردەم دەرگای چادەرە کە دانىشتبوو، ئىبراھىم سەرى ھەلپرى و واسى پىاو لە نزىکى وەستان... ئىنجا گوتى: گەرەم، ئەگەر جىي رەزامەندىتم بەسەر خزمەتکار و عەبدە کەتدا تىمەپەرە.. وە پەرەردگار بە ئىبراھىمى فەرموو: بۆچى سارا پىکەنى؟... ئىنجا پىاووەکان لەوئى ھەستان و روویان لە سەدۆم کرد...»

پاشان لە پەیدابوون، بەشى نۆزدەھەم لە ئایەتى (۱) دەلیت:

«ھەردوو فریشتە کە کاتى ئىوارە گەیشتنە سەدۆم، لوتیش لە دەروازە کەى سەدۆم دانىشتبوو، کاتىک لوت ئەوانى بىنى ھەستا بۆ پىشوازیان».

ئەو یەكە، وە دوانە، وە سیانە.. وە فریشتە یە، وە خودایە، لە دوو پەیمانە کە چەندىن جار ئەم دوو فەزلە دوبارە کراو تەو.

۱۹- ئایا خودا درۆزنە ؟ وە مار راستگۆیە؟

نەخیر!

بەلام لە پەیدابوون، بەشى سیھەم، لە ئایەتى (۳) دەلیت:

«وە دەربارەى بەرى درەختە کە، ئەوەى ناوەرەستى بەھەشت، خودا فەرمووی: بۆتان نىە لە بەرى ئەو درەختە بخۆن، کە لە ناوەرەستى بەھەشتە کە یە، ھەر وەھا بۆتان نىە دەستى لىبدەن، ھەگىنا دەمرن، مارە کە بە ئافرەتە کەى گوت: نا بەرەستى نامرن، چونکە خودا دەزانى ئەو رۆژەى کە دەبخۆن چاوتان دەرکێتەو و ئیتر وەک خوداتان لىدى و چاکە و خراپە دەزانن».

پاشان.. باسی دهکا: ئادهم و حهوا بهردهوام بوون له ژيان دواى خواردنى بهرکه.. ههتاکو ئهو
قسانهى که له گهل گهورهپي و شکومهندی خودا ناگونجی.²

۲۰- ئایا خودا داده بهزیتته ئاسمان، بو ئهوهی دووبه رکى بخاته نئوان خه لک، وه تووشی شله ژان
و بشیویان بکات، چونکه ئاگاداری ده دات له یه کدهنگیان..؟

نه خیر!

به لام له پهیدا بوون، بهشی یانده ههم، ئایه تی (۱) ده لیت:

«هه موو جیهان یه ک زمان و یه ک جور قسه کردنیان هه بوو، ئینجا کاتیک بو رۆژه لات
کوچیان کرد، دهشتایه کیان له خاکی شینعار دۆزیه وه، و له وی نیشته جی بوون، ئینجا به
یه کترین ده گوت: وهرن، با خشت دروست بکه ین و ته و او سووری بکه ینه وه.. با شاریک
بو خۆمان دروست بکه ین له گهل قوله یه ک... به لام یه زدان بو بینینی ئهو شار و قوله ی
ئادهمیزاد دروستی کرد هاته وه خواره وه، یه زدان فره مووی: ئه گهر هه موویان یه ک گهل و یه ک
زمان بن، ئه وه سه ره تای ده ستپیکردنیانه، هیچ شتیکیش له لایان مه حال ناییت، له وه ی
مه به ستیانه بیکهن، وهرن با بچینه خواره وه و له وی زمانیان بشیوینین، بو ئه وه ی که سیان له
زمانی ئه وه ی دیکه یان نه گات، ئینجا یه زدان له ویوه به سه ره موو زه ویدا په رتی کرد، ئیتر
وازیان له بنیادنانی شاره که هینا، له بهر ئه مه ناو را بابل، چونکه له ویدا یه زدان زمانی هه موو
زه وی شیواند».

² واته لهم ئایه ته خودا دروی کردووه و ماره که راستی گوتووه. (وه رگیر).

۲۱- ئايا خدا شتيك دهليت ؟ پاشان پيچەوانەى ئەوہ بکات.؟

نەخېر!

بەلام لە دوو پەيمانەکە ئەمە بۆ خدا دەگەرپيندرئيتەوہ

لە پەيدا بوون، بەشى شەشەم، ئايەتى (۳) دەليت:

«ئىنجا يەزدان فەرمووى: رۆحى من ھەتاسەر مەملانى لەگەل مروڤ ناکات، چونکە مەرگدارن، رۆژى ژيانان دەيئە سەد و بيست سأل».

ئەمە لە سەرەتايى دروستکردنيدا بوو، وە ئايا خدا بەردەوام بوو لەسەر ئەم قسەيەى.؟ دوو پەيمانەکە بانگەشەى ئەوہ دەکەن ئەمە کەلام و گوتهى خودايە، پاشان بانگەشەى ئەوہ دەکەن راپ و بۆچوونى خۆى گۆرپووە دەربارەى ئەم قسەيە، و زۆريک لەم تەمەنە زياتر ژياون، ئيمەش بە يەک دانە تەواوى دەکەين.

لە پەيدا بوون، بەشى تۆھەم، ئايەتى (۲۸) دەليت:

«دواى لافاوہکە نوح سى سەد و پەنجا سأل ژيا، ھەموو تەمەنى نوح نۆ سەد و پەنجا سأل بوو، ئيتىر مرد».

۲ - دەر باره‌ی پیغمبران

عیسای مەسیح سلاوی خودای لەسەر بیټ:

نایا عیسی (سلاوی خودای لەسەر بیټ) درۆ دهکات؟

نایا مەسیح (سلاوی خودای لەسەر بیټ) درۆ دهکات؟ نه خێر ته نهها له دوو پهیمانه که نهی ئه مه که پێندراوه ته وه بۆی، گوێ له (ئینجیل یۆحنا) بگره بهشی هه وته م، ئایه تی ده یه م:

«کاتیک جه ژنی که پره شینه ی جوله کهش نزیک بوه وه، براکانی پێیان گوت: ئێرر به جێپێله و برۆ بۆ ناوچه ی یه هودیا، تا کو قوتاییه کانی خوشت کاره کانت بیهن که تو ده یکه یت، هیچ که سیک به نهینی شتیک ناکا ئه گهر بیهوئ ئاشکرا بیټ، ئه گهر ئه م شتانه ده که یت خوټ نیشانی جیهان بده، براکانی وایان پێ گوت، چونکه ته نانه ت ئه وانیش با وه پریان پێی نه ده کرد، عیسا ش پێی فهرموون: جاری کاتم نه هاتووه، به لام هه میشه کاتی ئیوه گونجاوه، جیهان ناتوانیټ رقی لیتان بیته وه به لام رقی له من ده بیته وه، چونکه شایه تی له سهر ده دم که کرده و ی خراپه، ئیوه برۆنه جه ژنه که، من نایه مه ئه م جه ژنه، چونکه هیشتا کاتم ته واو نه بووه، ئه مانه ی فهرموو له جلیل مایه وه، به لام که براکانی بۆ جه ژنه که چوون، ئه ویش رویشت، به لام به ئاشکرا نا به لکو به نهین».

نایا عیسا (سلاوی خودای لەسەر بیټ) شهراب دروست دهکات؟

نایا مەسیح (سلاوی خودای لەسەر بیټ) شهراب دروست دهکات ؟ وه هاوه له کانی

ده یخونه وه ؟؟ نه خێر! نه خێر! به لام له دوو پهیمانه که ئه مه ی بۆ گهر پێندراوه ته وه، به لکو ئه وه ده یکاته یه که م ده سته یکی پیغه مبه رایه تیه که ی، وه کو تایه که ی بانگ کردنی دونه یه!

مه ئی: ده کری له مه زه به ی مەسیح (سلاوی خودای لەسەر بیټ) شهراب هه لال بوئی، په نا به خودا له مه ! وه له دوو پهیمانه که هه رامیته که ی هاتووه.

بۇ نەقل كىردى دەقى دووھەم يەكەنجار.. وە دەربارەى ئەوھى دوو پەيمانەكە دەيگەر پىننەوھ بۇ
مەسىح (سلاوى خوداى لەسەر بىت) دووھەم:

« ۱ » (ھۆشە) (بەشى چوارەم) (ئايەتى دەيەم و يانزەدەھەم):

« دەخۇن و تىر نابن، لەشفرۇشى دەكەن و زىاد نابن، چونكە وازيان لە يەزدان ھىنا، بۇ
ئەوھى خۇيان تەرخان بکەن بۇ لەشفرۇشى و بۇ شەرابى كۆن و شەرابى نوئى، كە ھزر و
ھۆشى گەلەكەى منى بردووه»

(ئىشاي) (بەشى پىنجەم) (ئايەتى يانزەدە و دوانزەدە):

«قوربەسەر ئەوانەى بەيانيان زوو ھەلدەستن بەدواى شەراب دەكەون، لە زەردەپەرى ئىواران
دوا دەكەون مەى گرى تىبەرداون، قيسارە و دەف و شمشال و شەراب بوو بە خەو و
خۇرايان، بەلام ئاور لەكارى يەزدان نادەنەوھ، دەستكردەكانى نابيين، لەبەر ئەوھى گەلەكەم
لەبەر نەزانى راپىچ دەكرين».

(دواوتار) (بەشى بىست و يەك) (ئايەتى ھەژدە بۇ بىست و يەك):

«ئەگەر پياويك كورپىكى كەلە رەق و ياخى ھەبوو، گوپرايەلى قسەى دايك و باوكى نەبىت و
گوپيان لى نەگريت كاتىك تەمبىى دەكەن، دايك و باوكى دەيگرن و دەپىننە لای پىرانى
شارۇچكەكەى، بۇ لای دەروازەى شارۇچكەكەى و بە پىرانى شارەكەى دەلین: ئەم كورەمان
كەلە رەق و ياخى، گوپرايەلمان نىبە و دەست بلاو و سەرخۆشە، ئىنجا ھەموو پياوانى
شارۇچكەكە بەرد بارانى دەكەن ھەتا دەمرىت».

ئایا گویت لەم دەقانە بوو ؟ گوئىگرە:

« ۲ » (ئىنجىل لۇقا) (بەشى ھوتەم) (ئايەتى سى و سى و سى و چوار):

« یه حیای له ئاو هه لکیش هات، نه نان ده خوات و نه شه راب ده خواته وه، ده لئین: رۆحی پیسی تیدایه، کۆری مڕۆف هات ده خوات و ده خواته وه، ده لئین ئه مه کابرایه کی نه وسن و مه یخۆره، هاوړپیی باجگران و گونا هیرانه».

(ئینجیل یوحه نا) (به شی دوو ههم) ئایه تی یه کهم:

« له رۆژی سییه م له قانای جهلیل شاییه که هه بوو، دایکی عیسا ش له وی بوو، عیسا و قوتابییه کانیشی بۆ شاییه که بانگهێشت کرابوون، کاتیک شه راب نه ما، دایکی به عیسا ی گوت: شه رایان نه! عیسا ش پیی فهرموو: ژنه که، چیت له من ده وی؟ هیشتا کاتی من نه هاتو وه! ئینجا دایکی به خزمه تکاره کانی گوت: هه رچییه کتان پی ده لی، بیکه ن. شش کۆپه ی به ردین، له و جوړه ی جوله که کان. بۆ پاک کردنه وه به کاریان ده هینا، له وی دانرابوون، هه ریه که یان هه شتا هه تا سه د و بیست لیرتیان ده گرت. جا عیسا پیی فهرموون: کۆپه کان پر بکه ن له ئاو. ئه وانیش کۆپه کانیان هه تا سه ر پرکرد، ئینجا پیی فهرموون: ئیستا لینی ده رهینن و بۆ گه وره ی شاییه که ی بیه ن! ئه وانیش بردیان. کاتیک گه وره ی شاییه که تامی ئه و ئاوه ی کرد که ببوه شه راب، سه رچاوه که ی نه ده زانی، به لام خزمه تکاره کان ده یانزانی، ئه وانه ی ئاوه که یان ده رهینابوو، ئه وسا گه وره ی شاییه که زاوی بانگکرد و پیی گوت: هه موو که س یه که مجار شه رابه چاکه که داده نین، کاتیک مه ست بوون، ئینجا خراپه که. به لام تۆ هه تا ئیستا شه رابه چاکه کانت هیشتو وه ته وه! ئه و مو عجزه ی عیسا له قانای جهلیل کردی، یه که م نیشانه بوو که به هۆیه وه شکۆی خو ی ده رخست، قوتابییه کانیشی باوهریان پیی هینا».

(ئىنجىل لۇقا) (بەشى بىست و دوو) ئايەتى چواردە بۇ ھەژدە:

«كە كاتى ناخواردن ھات، عيسا لەسەر خوان دانىشت، ئىدراوانىشى لەگەل بوون³، پىي فەرموون: زۆر ئارەزووم كەد پىش ئازار چەشتەم ئەم نانەي پەسخەتان لەگەل بجوم، چونكە پىتان دەلیم ئىتر نانى پەسخە ناخوم ھەتا لە شانشىنى خودا بە تەواوى دىتە دى، جامىكى ھەلگرت و سوپاسى خودای كەد، فەرمووى: ئەمە بگرن و لەتيوان خوتان بەشى بگەن. پىتان دەلیم: ئىتر لە بەرھەمى ميو ناخومەو ھەتا شانشىنى خودا دىت!»

ئايا مەسىح كورپىكى لە باوەشى خۆى داناوہ؟

ئايا مەسىح (سلاوى خودای لەسەر پىت) كورپىكى لە باوەشى خۆى داناوہ، ئايا كورپەكەى لەسەر سىنگى خۆى پالکەوانووہ، ئايا مەسىح ئەو كورپەى خوش ئەويست؟ ماناي ئەم كارە چىيە ؟ ئايا ئەمە بۇ مروقيكى ئاسايى كاريكى گونجاوہ ؟ جا وەرە بۇ پىغەمبەرىك ؟ بەلام دوو پەيمانەكە ئەمەى بۇ دەگەرپىننەوہ:

(ئىنجىل لۇقا) (بەشى تويەم) (ئايەتى چل و ھەوت و چل و ھەشت):

«مندالتيكى ھينا و لەلاى خۆى رايگەت، پىي فەرموون: ئەوہى بەناوى منەوہ پىشوازی لەم مندالە بکات، پىشوازی لە من دەکات، ئەوہش پىشوازی لە من بکات، ئەوا پىشوازی لەوہ دەکات كە ناردوووى، چونكە پچووكتىنى ھەمووتان پاىەبەرترە».

(ئىنجىل يوحنا) (بەشى سىانزدە) ئايەتى بىست و سى بۇ بىست و پىنج:

³لە نوسخە ەمرەببەكە نوسراوہ دوانزە، بەلام لە كوردیەكە ژمارەیان نەنوسراوہ.(وەرگىز).

«یه کینک له قوتابیه کان که عیسا خوښی دهوښت له باوه شیدا پالی دابوه وه، شیون په ترؤس
ثماژهی یو کارد تاکو پرسیار له عیسا بکات که مهبهستی له کینیه. ئه ویش شانی دا به سهر
سنگی عیسادا و پښی گوت: گهوره م، کینیه؟».

نایا ده کړئ مه سیح مه لعون (نه فرهت لیکراو) بیت؟

نایا ده کړئ مه سیح مه لعون (نه فرهت لیکراو) بیت ؟ نه خیر ! به لام دوو په یمانه که ده لیت: عیسا
(سلاوی خودای له سهر بیت) مه لعونه !!

(که لاتیا) (بهشی سیهم) (تایه تی سیانزده):

«مه سیح ئیمه ی له نه فرهتی شهر یعت کرپیه وه، به وه له پیناوماندا بووه نه فرهت، چونکه
نوسراوه: هر که سیک له سهر دار هه لبواسریت نه فرهت لیکراوه».

نایا ده کړئ مه سیح خودای باپیری بی؟

نایا ده کړئ نه وهی که سیک بی که خو ی خودای بی ؟ نه خیر ! مه عقول نیه، به لام دوو
په یمانه که ده لیت: مه سیح (سلاوی خودای له سهر بیت) له نه وهی پیغه مبر داوده، وه له گه ل
ئوه شدا مه سیح خودای داوده!

(ئینجیل مه تا) (بهشی یه که م) (تایه تی یه که م):

«ئمه ره چه له کی عیسای مه سیحه، کوری داود، کوری ئیراهیم».

(ئینجیلی مه تا) (بهشی بیست و دوو) (تایه تی چل و یه ک بو چل و شهش):

«کاتیک فەریسییه کان پیکهوه کو بونهوه عیسا لپی پرسین: دەر باره ی مه سیح چی ده لپن؟ کوری کیه؟ وه لامیان دایه وه: کوری داوده. ئه ویش پیی فەرموون: که واته، چون داود به سروشتی رۆحی پیروز پیی ده لی: خاوهن شکو (رب) چونکه ده لی: یه زدان به خاوهن شکو (رب) یی فەرموو: له دهسته راستم دا بنیشه ههتا دوژمنانت ده خه مه ژیر بیت. بویه ئه گهر داود پیی بل: خاوهن شکو (رب) ئیتر چون ده بپته کوری؟ جا که سیان نه یان توانی به وشه یه کیش وه لامی بده نه وه، له رۆژه شه وه ئیتر نه یانویرا هیچی دیکه ی لی پرسن».

(ئینجیل لوقا) (به شی بیستم) (ئایه تی چل و یه ک بو ئایه تی چل و سی):

«عیسا پیت فەرموون: باشه چون ده لپن که مه سیح کوری داوده؟ داود خوی له په رتووی زه بوردا ده لپت: یه زدان به خاوهن شکو (رب) یی فەرموو: له دهسته راستم دا بنیشه، ههتا دوژمنانت ده که مه ته خته چی بو پییه کانت. ئه وهتا داود پیی ده لی خاوهن شکو (رب) ئیتر چون ده بپته کوری؟».

نایا مهسیح وهچهی زینایه؟

نایا پیغه مبهریک له زینا له دایک دهبی ؟ نه خیر! ئەمه ناکرئ. به لام له دوو په پمانه که رهچه له کی مهسیح (سلاوی خودای له سهر بیّت) به (فارص)⁴ کوّتای دیت، که ئەو مندال و وهچهی زینایه:

(ئینجیل مهتا) (بهشی یه کهم) (ئایهتی یه کهم بو دووهم):

«ئەمه رهچه له کی عیسای مهسیحه، کوری داود کوری ئیبراهیم: ئیبراهیم باوکی ئیسحاق بوو، ئیسحاق باوکی یاقوب بوو، یاقوب باوکی یه هودا بوو و براکانی بوو، یه هودا باوکی پیریز و زهرهح بوو که تامار دایکیان بوو، پیریز باوکی هسرون بوو... یاقوب باوکی یوسفی میردی مریهم بوو، ئەوهی عیسای لیوو، که به مهسیح ناوده بریت.»

گویت لیوو که پیریز (فارص) باپیری مهسیحه ؟ که واته گوینگره که یه هودا چون پیریزی به زینا له دایک کردووه ؟ !:

(پهیدا بوون) (بهشی سی و ههشت). ئایهتی جیا جیا و جیاواز.

«کاتیک به تماریان راگه یاند: وا خه زوورت هاتوو به تینا.. پاشان له بهر دهروازهی عینهم دانیش، که له سهر ریگای تینایه.. که یه هودا تماری بینی، ویزانی له شفرۆشه، چونکه پرووی خوی داپۆشیوو.. و پینی گوت: وهره با سهرجییت له گهڵ بکه م، چونکه نه یه زانی ئەوه بوکه که یه تی.. سهرجیی له گهڵی کرد، ئیتر سکی پر بوو.. نزیکه ی سئ مانگ دواي ئەوه به یه هودا راگه یز و گوترا: تماری بووکت له شفرۆشی کردووه، به هوی ئەو له شفرۆشییه وه سکی

⁴ له نوسخه کوردیه که ی (ئینجیل) دا، به (پیریز) ناوی هاتوو.

پەر بووه.. که هاته سەر مندال بوو، دووانهیهک له سکی بوو.. ئەمەیان ناوێز پیریز (فارص)،
له دواى براکەى.. ئەمەشیان ناوێز زەرەح».

داود (سلاوى خودای لەسەر بێت)

ئایا پیڤەمبەر زینا دەکات ؟ نەخێر ! هەزار جار نەخێر ! بەلام له دوو پەیمانەکه زیناکردن بۆ
پیڤەمبەر داود (سلاوى خودای لەسەر بێت) گەریندراوێتەوه، ئایا پیڤەمبەر شەراب بە کەس
دەدات ؟ نەخێر ! ئایا پیڤەمبەر کەسیک فریو دەدات بۆ ئەوهی بیکوژیت ؟ نەخێر: بەلام له
دوو پەیمانەکه ئەمانە گەریندراوێتەوه بۆ داود (سلاوى خودای لەسەر بێت) !!

(دووهم ساموئیل) (بەشی یانزده) ئایەتی جیا جیا و جیاواز:

«دەمەو ئیوارە داود لەسەر قەرەوێڵەکەى هەستا و لەسەربانی کۆشکى پاشا پیاسەى دەکرد، له
سەربانەوه ژینکى بینی خۆى دەشوات، ژینکى زۆر جوان بوو. داودیش پیاویکی نارد بۆ
سۆراغى ژنەکه ئەویش پێى گوت: ئەمە بەتەشەبەعێ کچی ئەلیعامە و ژنى ئوریاى حیتییه، ئینجا
داود چەند ئێردراویکی نارد بۆ هینانى، ژنەکەش له خوێنلیچوونى مانگانەى پاک ببوووه و هاته
لای داود، ئەویش لهگەڵى جووت بوو، پاشان ژنەکه گەرایهوه بۆ مالهکەى خۆى، ژنەکه سکی
پەر بوو، ناردى و بە داودى راگەیاندا و گوتى: سەم پرە. داودیش ئێردراوى بۆلای یۆئاب نارد و
گوتى: ئوریاى حیتیم بۆ بنێرە. یۆئابیش ئوریاى بۆ لای داود نارد. وه داود بە ئوریاى گوت:
بگەرێوه مالهکەت و قاچەکانت بشۆ.. ئینجا بە داود راگەیهنرا که ئوریا نەگەراوێتەوه مالهوه.
داودیش بە ئوریاى گوت: تۆ له رێوه نەهاتوویت ؟ ئەى بۆچی نەگەرێتە مالهوه ؟ ئوریاش بە
داودى گوت: سندوقەکه و ئیسرائیل و یەهودا لەناو چادرا نیشتهجێن.. ئایا منیش بچمە

ماله کهم بخۆم و بخۆمه وه و له گه‌ل ژنه کهمدا پال بکه‌وم؟! داود بانگی کرد، ئه‌ویش له گه‌لیدا خواردی و خواردیه وه هه‌تا ئه‌وه‌ی ئوریاى سه‌رخۆش کرد، وه داود بۆ ئیواره‌ی رۆیشت تاوه‌کو له گه‌ل خزمه‌تکاره‌کانی گه‌وره کهیدا له جیگا کهی بنوێت و نه‌چێته وه ماله کهی خۆی. بۆ به‌یانیه کهی داود نووسراویکی بۆ یۆئاب نووسی.. ده‌یگوت: ئوریا بجه‌نه ناو گهرمه‌ی شه‌ره که وه و له پشته بکشی‌نه وه هه‌تا لێی ده‌دری‌ت و ده‌کوژری‌ت.. ئوریاى حیتیش کوژرا.. کاتیک ژنه کهی ئوریا بیستی که ئوریاى می‌ردی کوژرا وه، شیوه‌ی بۆ پیاوه کهی گیرا. پاش تێه‌رپوونی رۆژانی پرسه، داود به‌ دوایدا نارد و خسته‌یه پال ماله کهی خۆیه وه، ئیتر بوو به‌ ژنی.. به‌لام یه‌زدان ئه‌م کاره‌ی داودی پێ ناخۆش بوو».⁵

ئایا ئه‌م چیرۆکه جیاوازانته بیست! وه که داود زینای کردووه له گه‌ل ژنه‌ی ئوریا، پاشان سه‌رخۆشی کردووه بۆ ئه‌وه‌ی له گه‌ل ژنه کهی بجه‌وێت و ئاشکرا نه‌بێ، وه کاتیک ئوریا وای نه‌کرد، فه‌رمانی دا که فریو بدری و فیلی لێ بکری تا کو ده‌کوژری‌ت، بۆیه ئه‌مه‌یان له گه‌لدا کرد هه‌تا کو ده‌کوژری‌ت!؟

پاشان گوێگره‌ کێ نه‌وه‌ی سألحی ئه‌م ئافه‌رته بوو که داود زینای له گه‌ل کرد.

(ئینجیل مه‌تا) (به‌شی یه‌که‌م) (ئایه‌تی شه‌شه‌م):

«یه‌سا باوکی داودی پاشا بوو، داود باوکی سلیمان بوو له‌و ژنه‌ی که پێشتر ژنی ئوریا بوو».

(دووهم ساموئیل) (به‌شی دوانزده) ئایه‌تی جیا جیا و جیاواز:

⁵ له‌ نوسخه‌ کوردیه‌که هه‌ندیک ئایه‌ت له‌م ده‌ق و بابته‌ پێچه‌وانه‌یه، له‌ کۆپیه‌ کوردیه‌که ئوریا داودی سه‌رخۆش کرد، به‌لام له‌ عه‌ره‌بیه‌که به‌ پێچه‌وانه‌وه، له‌ کوردیه‌که ئوریا دواى سه‌رخۆش کردنه‌که له‌گه‌ل ژنه‌که جووت بوو، به‌لام له‌ عه‌ره‌بیه‌که به‌ پێچه‌وانه‌وه داود له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی ئوریا جوتبوو. (وه‌رگیر).

«یه‌زدانی په‌روه‌ردگاری ئیسرائیل ئەمه ده‌فه‌رموئ.. ئوریاى حیتیت به شمشیر کۆشت و ژنه‌که‌ی ئەوت کرده ژنی خۆت».

گویت له هه‌موو ئەمانه بوو ؟! گوئ له سه‌یرتر له‌مه بگره !: دوو په‌یمان‌که ده‌لێت خودا سزای داودی دا چونکه ده‌سه‌لاتی دابوویه کۆره‌کانی هه‌تا‌کو زینا له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کانی (داود) بکه‌ن !
(دووه‌م ساموئیل) (به‌شى دوانزده) (ئایه‌تی یانزده و دوانزده):

«یه‌زدان ئەمه ده‌فه‌رموئ: ئەوه‌تا من له‌ناو ماڵه‌که‌ی خۆتدا خراپه‌ت به‌سه‌ردا ده‌هێم، له‌به‌ر چاوت ژنه‌کانت ده‌به‌م و ده‌یانده‌مه ئەو که‌سه‌ی که لێت نزیکه، له‌ژێر پووناکی ئەم خۆره له‌گه‌ل ژنه‌کانت جووت ده‌بێت. تۆ به‌ نه‌ینی ئەو کاره‌ت کرد، به‌لام من له‌ به‌رده‌م هه‌موو ئیسرائیل و له‌ژێر پووناکی خۆر ئەم کاره‌ت پێده‌که‌ن».

(دووه‌م ساموئیل) (به‌شى شانزده) (ئایه‌تی بیست و دوو):

«له‌ سه‌ربان چادریکیان بۆ ئەبشالۆم دامه‌زراند و له‌ به‌رچاوی هه‌موو ئیسرائیل له‌گه‌ل که‌نیزه‌کانی باوکی جوتبوو».

لوط سلاوی خودای له‌سه‌ر بێت

ئایا پێغه‌مبه‌ر له‌گه‌ل که‌چه‌کانیدا زینا ده‌کات ؟ نه‌خێر هه‌زار جار نه‌خێر!!

ئایا پێغه‌مبه‌ر شه‌راب ده‌خواته‌وه ؟ نه‌خێر هه‌زار جار نه‌خێر!!

بەلام لە دوو پەیمانە کە ئەم دوو شتە گەر ئێندراوەتەووە بۆ پیغەمبەر لوط سلاوی خودای لەسەر
بیت !

(پەیدا بوون) (بەشی تۆز دە) (لە ئایەتی سیەم):

«ئینجا لوت و هەردوو کچە کە ی زۆعەر یان بە جێهێشت و لە چیا نیشتە جیوون، چونکە ترسا
لە زۆعەر دانیشی، خۆی و هەردوو کچە کە ی لە ئەشکەوت نیشتە جی بوون. کچە
گەورە کە ی لوت بە پچوو کە کە ی گوت: باوکیان پیر بوو و هیچ پیاویک لەم ناوەدا نیە کە
لە گەلیدا هاوسەرگیری بکەین و منداڵان ببیت، وەک چۆن دابونەریتی هەموو زەوییه، بۆیە
وەرە با شەراب دەرخواردی باوکیان بدەین و سەر جیی لە گەل بکەین، لە باوکیانەووە وەچە
بخەینەووە. ئەو شەو شەراییان دەرخواردی باوکیان دا، ئینجا کچە گەورە کە چوووە ژوورەووە و
لە گەل باکی راکشا، ئەویش نە بە راکشانه کە ی زانی و نە بە هەستانەووە کە ی. بۆ پڕۆژی دواتر
کچە گەورە کە بە پچوو کە کە ی گوت: دویتی من شەو لە گەل باوکی سەر جییم کرد، ئەمشەویش
شەرای دەرخوارد دەدەین، ئینجا تۆ پڕۆ ژوورەووە و سەر جیی لە گەل بکە، جا لە باوکی
خۆمانەووە وەچە دەخەینەووە. ئەو شەو شەراییان دەرخواردی باوکیان دا، ئینجا کچە
پچوو کە کە هەستا و سەر جیی لە گەل کرد، ئەویش نە بە سەر جییه کە ی زانی و نە بە
هەستانەووە کە ی. ئیتر هەردووە کچە کە ی لوت سکیان لە باوکیان پیر بوو. گەورە کە یان کۆریکی
بوو ناویان لینا مۆئاب، ئەووە باوکی هەموو مۆئابییە کانه هەتا ئەمڕۆ، هەروەها پچوو کە کە شیان
کۆریکی بوو ناوی لینا بەنعەمی، ئەویش باوکی نەوێ عەمۆنە هەتا ئەمڕۆ.

یہ عقوب سلاوی خودای لہسەر بیت

ئایا پیغهمبەر ماچی ئافرهتیک ییگانه دهکا ؟ نهخیر !

ئایا پیغهمبەر زۆرانبازی لهگهڵ خودای گهوره دهکا ؟ نهخیر ! خودا جهسته نیه ههتاكو
زۆرانبازی لهگهڵ یهكێك بكا.

وه ئایا پیغهمبەر كهسیك فریو دهدا و ههڵی بخلهتین ؟ نهخیر !

(پهیدا بوون) (بهشی بیست و نۆ) (ئایهتی دوانزده):

«یاقوب راحیلی ماچ کرد و دهنگی بهرز کردهوه و گریا». راحیل ئهوهیه که یاقوب دواى ئهमे
هاوسهگریری لهگهڵدا کرد.

(پهیدا بوون) (بهشی سی و دوو) (له ئایهتی بیست و چوار)

«ئێتر یاقوب ههر خۆی مایهوه، پیاویکیش ههتا بهرهبهیان زۆرانبازی لهگهڵ کرد، که بینی
دهرهقهتی نایهت، لهلای سهروهوی ئیسکی رانی دا و رانی یاقوب له زۆرانبازیهکهدا لهجی چوو.
ئینجا فهرمووی: بهرمده وا بهرهبهیا بهرکهوت، بهلام یاقوب گوتی: ئهگەر بهرکهتدام نهکهیت
بهرت نادم. پیاوهکه لێی پرسى: ناوت چیه ؟ یاقوب وهلامی دایهوه: یاقوب. ئینجا پیاوهکه پێی
فهرموو: لهمهودوا ئێتر ناوت به یاقوب ناهێنریت، بهلکو به ئیسرائیل، چونکه لهگهڵ خودا و
مروّفا تیکوشتایت و سهرکهوتیت. یاقوب پێی گوت: تکایه، ناوی خوتم پێ بلی. بهلام ئهو
فهرمووی: بۆچی پرسیار له ناو دهکهیت ؟ ئێتر لهوئ بهرکهتداری کرد. ئێتر یاقوب ناوی لهو
شوینه نا پهئیل⁶ چونکه گوتی: پروو به پروو خودام بینی و گیانیشم دهرباز بوو».

(پهیدا بوون) (بهشی بیست و ههوتهم) (ئایهتی جیا جیا و جیاواز:

⁶ واته پرووی خودا. (وهزگیر)

«كاتىك ئىسحاق پىر بوو.. عىسۆى كۆرى گەورەى خۆى بانگىرد و پىى گوت: كۆرى خۆم، ئىستاش چەكەكەت و تىردانەكەت و كەوانەكەت ھەلېگرە و برۆ لە دەشتودەر نىچىرىكم بۆ راو بىكە، ئەو خواردنەوہى ھەزم لىيەتى بۆم ئامادە بىكە و بىيىنە تاكو بىخۆم، بۆ ئەوہى بەر لەوہى بىرم داواى بەرەكەتت بۆ بىكەم، وە رڤقە گوڤى لىبوو كاتىك ئىسحاق قسەى لەگەل عىسۆ كىرد.. ئىنجا رڤقە جلوبەرگە باشەكەى عىسۆى كۆرە گەورەى ھىنا.. لەبەر ياقوبى كۆرە بچووكى كىرد. ياقوب ھاتە لای باوكى و گوتى: باوكە. ئەویش گوتى: ئەوہتام، تۆ كىت كۆرم؟ ياقوبىش بە باوكى گوت: من عىسۆم.. ئىنجا گوتى: بىيىنە پىشم با لە راوى كۆرەكەم بچۆم، بۆ ئەوہى داواى بەرەكەتت بۆ بىكەم. ئىتر ياقوب ھىنايە پىشى و خواردى، ئىنجا شەرابى بۆ ھىنا و خواردىوہ، ئىسحاقى باوكى پىى گوت: وەرە پىشەوہ و ماچم بىكە، كۆرى خۆم. ئەویش چووە پىشەوہ و ماچى كىرد، ئىتر ئىسحاق بۆنى جەلەكانى كىرد، داواى بەرەكەتى بۆ كىرد.. پاشان ئەوہى ئىسحاق لە داواكردنى بەرەكەت بووہوہ بۆ ياقوب، ياقوب لەلای ئىسحاقى باوكى چووە دەرەوہ، عىسۆى براى لە راوہكە ھاتەوہ.. وە بە باوكى گوت: داواى بەرەكەتم بۆ بىكە.. ئىسحاقى باوكىشى پىى گوت: تۆ كىيت؟ ئەویش گوتى: من كۆرە تۆبەرەكەى خۆتم، عىسۆ. ئىتر ئىسحاق زۆر توند لەرزى.. و گوتى: ئاخىر براكەت بە فىلېبازى ھات و بەرەكەتى تۆى برد».

پىغەمبەر ماچى ئافرەت دەكا، فىلېبازە، وە پىغەمبەرىكى تر شەراب دەخوات، وە لەگەل خودادا زۆرانبازى دەكات، وە پىغەمبەرايەتى بەزۆر و فىل وەردەگرىت !!! ئايا ئەمە راستە؟! يان كىتېى (پىرۆز!) ھەلە و تەحرىفكراوہ؟

ئەم كىتېى (پىرۆزە) بە تەنھا جىيەنلە ئەوہى شىاوى باسكردن نىە بۆ مندالانى پىغەمبەرانى دەگەرپىننەوہ، تەنەت ئەگەر وا دابىنن راستىە و واقىيە، ئەوا فەشەلە كە بۆ كچەكەى ياقوب ئەو پىغەمبەرى (سلاوى خوداى لەسەر پىت) كە باس دەكرا، دەلېت:

(په‌ی‌د‌ابوون) (به‌شی سی و چوار) (ئایه‌تی یه‌که‌م و دووهم):

«دینه‌ی کچی یاقوب که له لیئه بوو، چوو ده‌روه بو ئه‌وه‌ی چاوی به کچانی ئه‌و ناوچه‌یه بکه‌ویت، کاتیک شه‌خه‌می کوری هه‌مۆری حیثی، که میری ئه‌و ناوچه‌یه بوو، چاوی پیی که‌وت، گرتی و لاقه‌ی کرد.»

سلیمان سلاوی خودای له‌سه‌ر بی‌ت

ئایا پیغه‌مبه‌ر شتیک ده‌کا که خودای گه‌ور نه‌هی لی‌کردبێ و هه‌رامی کردبێ ؟ نه‌خیر !

ئایا دلی پیغه‌مبه‌ر مه‌یلی بو بته‌کان هه‌یه ؟ نه‌خیر !

وه ئایا خانوو بو بته‌کان دروست ده‌کا بو په‌رستی ؟ نه‌خیر !

ئایا دلی له خودای گه‌وره دوور ده‌که‌ویت‌ه‌وه ؟ نه‌خیر !

به‌لام له دوو په‌یمانه‌که هه‌موو ئه‌مانه بو سلیمان سلاوی خودای له‌سه‌ر بی‌ت گه‌ریندراوه‌ته‌وه:

(یه‌که‌م پاشایان) (به‌شی یانزده) (ئایه‌تی یه‌که‌می):

«سلیمان پاشا سه‌ره‌رای کچه‌که‌ی فیرعه‌ون زور ژنی دیکه‌ی بی‌گانه‌ی خوشیوست.. له‌و که‌لانه‌ی که یه‌زدان به نه‌وه‌ی ئیسراییلی فه‌رموو: ژن و ژنخوازییان له‌گه‌ل مه‌که‌ن، نه‌وه‌ک دلتان بۆلای خواوه‌نده‌کانیان رابکێشن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا سلیمان خوشیویستن و دلی پیانه‌وه به‌ند بوو. هه‌وت سه‌د ژنی خانه‌دان و سی سه‌د که‌نیزه‌کی هه‌بوو، جا ژنه‌کانی دلیان هه‌لگه‌راند‌ه‌وه، ئه‌وه بوو له ته‌مه‌نی پیری سلیمان، ژنه‌کانی دلیان به‌لای خواوه‌نده‌کانی دیکه‌دا راکێشا، دلی وه‌ک داودی باوکی له‌گه‌ل یه‌زدانی په‌روه‌ردگاری خۆی ته‌واو نه‌بوو، ئیتر سلیمان دوا‌ی عه‌شتۆره‌تی خواژنی سه‌یدائیه‌کان و دوا‌ی مۆله‌خی خواوه‌ندی قیزه‌ونی عه‌مۆنییه‌کان که‌وت. سلیمان له‌به‌ر

چاوی یەزدان خراپەکاری کرد، پیچەوانەیی داودی باوکی، بە تەواوی دواي یەزدان نەکەوت. لەو کاتەدا سلیمان لەسەر یەکیەک کێوەکانی بەرانبەر تۆرشەلیم لەلای پۆژەهەڵاتی شارەکه نزرگەیهکی سەر بەرزایی بۆ کەمۆشی خواوەندی قیزەونی مۆئابییەکان و ھەروەھا بۆ مۆلەخی خوداوەندی قیزەونی عەمۆنییەکان بنیاد نا. ھەمان کاریشی بۆ ھەموو ژنە ییگانەکانی کرد، کە بخووریان دەسوتاند و قوربانیان سەردەبەری بۆ خوداوەندەکانیان. یەزدان لە سلیمان تۆرە بوو، چونکە دلی لە یەزدانی پەرەدگاری ئیسرائیل ھەلگەپرایەو، ئەوێ دوو جار بۆی دەرکەوت. ھەرچەنە فەرمانی بە سلیمان کردبوو کە دواي خودای دیکە نەکەوێت، بەلام ئەوێ یەزدان فەرمانی پێکرد، سلیمان گوێپرایەلی نەبوو».

موسا سلاوی خودای لەسەر بێت

ئایا دەکری لە ئیوان خدا و پیڤەمبەرەکەیی دوزمنایەتی ھەبێ، ھەتا کو بیەوی بیکوژی ؟ نەخیر !

بەلام دوو پەیمانەکە دەلیت خدا ویستویەتی موسا بکوژی، وە بەلام ھاوسەرەکەیی چیپۆرە (صفورة) رزگاری کردوو !!

(دەرچوون) (بەشی چوارەم) ئایەتی جیا جیا و جیاواز:

«یەزدان بە موسای فەرموو: کاتیک دەگەرێتەو بۆ میسر، سەرنجی ھەموو ئەو موعجیزانە بدە.. ئەو بوو ریکا، لەو شوێنەیی بۆ شەومانەو وەستان، یەزدان تووشی ھات و ویستی بیکوژیت، بەلام چیپۆرە بەردەئەستیئەکی ھەلگرت و کۆرەکەیی خەتەنە کرد و پارچە گوشتەکەیی

له پیه‌کانی دا و گوتی: ینگومان تو زاوی خوینی بو من. ئیتر یه‌زدان وازی لیهینا، له‌وکاته‌ش چیپوره‌گوتی: زاوی خوین، له‌بهر خه‌ته‌کردنه‌که.

ئایا ده‌کری پیغه‌مبه‌ریک زالم بیت و فه‌رمان به‌کوشتنی مندال و هاوشیوه‌کانی بکات، وه ماله‌کان به‌ئاگر بسوتینی؟

نه‌خیر!

به‌لام له‌دوو په‌یمانه‌که ئه‌مه‌ بو موسی سلاوی خودای له‌سه‌ر بیت که‌ریندراوه‌ته‌وه.

(سه‌رژمیری) (به‌شی سی و یه‌ک) ئایه‌تی جیا جیا و جیاواز:

«هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی ئیسرائیل ژن و مندالی میدیانیان راپیچ کرد و هه‌موو ئازهل و مه‌ر و مانگا و هه‌موو مولکیانیان تالان کرد، هه‌موو ئه‌و شاروچکانه‌ش که‌ میدیه‌کان تیدا نیشته‌جی بوون و خیه‌تکه‌کانیان سوتاند، له‌ده‌ستکه‌وت و تالانیه‌کانیش له‌ مروف و ئازهل هه‌موویان برد.. موسا و ئه‌لعازاری کاهین و هه‌موو رابه‌رانی کومه‌ل بو پیشوازییان چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی ئوردوگاکه.. وه موسا له‌سه‌رکرده‌کانی سوپا توپه‌ بوو.. موسا لپی پرسین و گوتی: ئایا هه‌موو ئافره‌تیکنان به‌ زیندووی هیشتووته‌وه؟!.. ئیستاش هه‌موو منداله‌ نیرینه‌کان بکوژن له‌گه‌ل هه‌ر ژنیک که‌ له‌گه‌ل نیر سه‌رجیی کردوو، به‌لام هه‌موو ئه‌و کچانه‌ی له‌گه‌ل پیاو سه‌رجییان نه‌کردوو به‌ خو‌تان به‌ زیندووی بیانیه‌لنه‌وه.. کو‌ی تالانیه‌که‌ش که‌ ده‌ستکه‌وتی پیاوانی سوپاکه‌ بوو.. له‌ مروف له‌و ئافره‌تانه‌ی له‌گه‌ل پیاو سه‌رجییان نه‌کردبوو سی و دوو هه‌زار که‌س بوون».

ده‌توانی پرسیار بکه‌ی: ژماره‌ی ئه‌وانه‌ چهند بوو که‌ بوون به‌ قوربانی له‌ ژنان و مندالان؟

ئەوان -بە دُنیا يەو- دوو قاتی ئەوانەن کە نەکوژران !!!

وہ دەیت چەند شوکر و سوپاسگوزار بین بەو ڕەحمەتە پاک و ینگەرەدە، بە مانەوہی کچە پاکیزەکان و ئەو کچانە ی شوویان نەکردووہ، بەو پیہی دەزانین لە کتیی (دوو پەیمانەکە) گەر یندراوہتەوہ بۆ موسی (سلاوی خودای لەسەر بیت)، لە چیرۆکیکی دیکەدا، کە ھەموو خەلک دەکوژێ ھەتا کوشتنی کچە پاکیزەکان و ئەو کچانە ی شوویان نەکردووہ ؟!

(دواوتار) (بەشی دووہم) (ئایەتی سی و یەک):

«یەزدان ینی فەرمووم: ڕوانە، ئەوا دەستم پیکرد سیحۆن و خاکەکە ی بدەمە دەست، ئینجا دەستپینکە و دەست بەسەر خاکەکەیدا بگرە. کاتیک سیحۆن و ھەموو سوپاکە ی لە یەھەچ بۆ جەنگ لە دژمان ھاتنە دەرەوہ، یەزدانی پەرور دگاران ئەوانی دا بە دەستان و ئیمەش لیان دان لەگەڵ کۆرەکانی و ھەموو سوپاکە ی. لەو کاتەدا ھەموو شارۆچکەکانیان گرت و لە ھەموو شارۆچکە یەک پیاو و ژن و مندالمان بە تەواوی قێ کرد، نەمانیشت کەس دەر باز بیت، بەلام ئازەلە مالێەکانمان بۆ خۆماب تالان کرد».

بەلام کتیی (دوو پەیمانەکە) دەلیت: بۆچی من تاوانبار دەکەن ؟ ئایا لەبەر ئەوہی من کوشتنی مروق و پیاو و ژن و مندالم بۆ موسی (سلاوی خودای لەسەر بیت) گەراندەوہ ؟

ئایا نابینی چی دەگەریننەوہ بۆ خودای گەورە: فەرمانی لەناو بردنی ھەموو ڕۆحەکان و تەنانەت ھەیان و ئالیش ؟!

(دواوتار) (بەشی بیستەم) (لە ئایەتی سیانزدە):

«کاتیک یەزدانی پەرەردگارتان ئەوی دایە دەستتان، ئەوا بە شمشیر لە ھەموو پیاوھکان بدەن، بەلام ئافرەت و مندال و ئازەلی مالی و ھەموو شتیکی دیکە کە لەناو شارەکەییە، ھەموو تالانیە کە دەبێتە دەستکەوتتان، ئەو دەستکەوتانە ی دۆژمنانتان بەکار دەھێن کە یەزدانی پەرەردگارتان پێتانی دا. ئاوا دەکەن بە ھەموو ئەو شارانە ی زۆر لە ئێوە دوورن، ئەوانە ی لە شارەکانی ئەم گەلە ی ئێرە نین، بەلام شارەکانی ئەم گەلە ی کە یەزدانی پەرەردگارتان بە میرات دەتاندات، هیچ ھەناسە یەکی لێ مەھیلنەو، بەلکو بە تەواوی لەناویان بھەن، حیتی و ئەمۆری و کەنعانی و پریزی و حیفی و یەبوسیەکان».

ئایا پیغەمبەر بە وشکی و تورە یی لە گەل خودا قسە دەکا، وە داوا ی لێدەکات لە پیغەمبەراییە تی بێسپێتەو.؟

نەخیر !

بەلام لە دەرچوون، بەشی (٣٢)، لە ئایە تی (٣١) دەلێت:

«موسا گەراپەووە بۆلای یەزدان و گوتی: ئای کە ئەم گەلە گوناھییکی گەورە ی کرد و خواوہندی زیڕیان بۆ خوێان دروستکرد، بەلام ئێستا لە گوناھیان خوێشە، ئەگەر نا، لە پەرتوو کە کە ی خۆت بێسپەرەو کە نوسیوتە».

ئیشایا سلاوی خودای لهسەر بیټ

ئایا خودا فرمان دهکا که پیغمبەر به پرووتی و به پپی روت پروا لهتیوان خه لکدا بو ماوهی چهند سالاتیکی زور ؟

وه بوچی ؟

بههوی بیایهخ و بیقیهته، که ئه وهش نمونهیهک بدات ؟

نهخیر ! ههزار جار نهخیر !

بهلام له ئیشایا، بهشی بیستهه، له ئایهتی (۲) دهلیت:

«لهو کاتهدا یهزدان له ریگهی ئیشایای کوری ئاموچهوه قسهی کرد، و فهرمووی: برۆ جلوبه رگ گوشه که له کهمه رت بکه ره وه و پیللاهه کانت له پیت دابکه نه. ئه ویش بهم جوهری کرد و به پرووتی و پی خاوسی رۆشت. ئینجا یهزدان فهرمووی: وهک ئه وهی ئیشایای بهندهم بو ماوهی سی سال به پرووتی و پی خاوسی رۆشت، ئه مه نیشانه و پهنده لهسەر میسر و لهسەر کوش، پاشای ئاشوریش بو ریسوای میسر بهم جوهره راینچکراوانی میسر و دیلهکانی کوش، گهنج و پیر به پرووتی و پی خاوسی و سمت پرووتی ده داته پیش خوی. دهتوقن و شهرمه زار دهن له بهر کوش که مایه ی هیوایان بوو و له بهر میسر که مایه ی شانازیان بوو.»

یهرمیا سلاوی خودای لهسهر بیټ

تایا خودا فرمان به پیغه مبه ره که ی دهکا نیریکی⁷ دروست بکا، و بیکاته ملیه وه.؟

وه بوچی ؟

له بهر شتیکی بیبایه خ، وه نمونه کی ساده بدات...

نه خیر ! هه زار جار نه خیر !

به لام له یهرمیا، به شی بیست و هه وته م، له تاییه تی (۱) ده لیت:

«ئهم په یامه له لایهن یه زدان وه بو یهرمیا هات: یه زدان ئهمه ی به من فهرموو: گوریس و دار بیه و بو خوت نیریکی لی دروست بکه و بیخه سهر ملت.. وه ههر نه ته وه یه ک و شانشینیک خزمه تی نه بوخودنه سری پاشای بابل نه کات و مل نه خاته ژیر نیری پاشای بابه وه، به شمشیر و قاتوقری و دهر د سزای ئه و نه ته یه وه ده ده م».

⁷ (نیر) ئه و شته یه یاخود ئه و ئامیرمه که ده کریته وه ملی (گا) وه له کاتی کیلانی زه ویدا. (و مرگنیر)

حزقییل سلاوی خودای لهسەر بیټ

ئایا خودا فرمان به پیغه مبه ره که ده کات که نایتیکی تیکه لاو به پیسی و دهرهاویشتهی مروڤ بخوا؟

وه بوچی؟

تهنها بو ئه وهی نمونه که زور ساده بدات.!

نه خیر! هه زار جار نه خیر!

به لام له حزقییل، به شی چواره م، له ئایه تی (۱۲) ده لیت:

«کولیره ی جو ده خویت (واته پیغه مبه ره حزقییل)، لهسەر ئه و پیسایه ی له مروڤه وه دهرده چیت له بهرچاویان ده بیرژینیت. یه زدان فهرمووی: نه وه گانی ئیسرائیل به م چه شنه نانی گلاو ده خون له نیو ئه و نه ته وانه ی بو لایان دهریانده کم».

به لام پیغه مبه ره (حزقییل) ئاقل و ژیر بوو.. وه بوچی نایتیکی تیکه لاو به پیسی مروڤ بخوا؟
بویه داوای لیبور دن ده کم بو ئه م شته کومیدیه !! وه خودا پیی پزاندن و شته که ی لی هه لگرته وه و گوری به ریخی مانگا.

له هه مان سورته و به ش ئایه تی (۱۴) ده لیت:

«منیش گوتم: ئای، ئه ی یه زدانی بالاده ست! هه رگیز خوم گلاو نه کردووه. له مندالیمه وه هه تا ئیستا نه گوشتی ئازهلێ مرداره وه بوو و نه گوشتی تیچیرم نه خواردووه، هیچ گوشتیکی گلاو نه چوووه ته ده ممه وه. ئه ویش پیی فهرمووم: ته مه شا بکه، ریخی مانگام بو ت دانا له جیاتی پیسایه مروڤ، جا نانه که تی لهسەر دروست ده که یت».

ئايا خودا فرمان به پىغەمبەرەكەى دەكا كە سەر و رېشى بتاشىت؟

وہ بۇچى؟

لەبەر شتىكى زور بىبايەخ و يىقىمەت !

وہ پىغەمبەر حزقىل ھەزار بوو كاتىك تووشى ئەم فرمانە گالتەجارانە بوويەوہ:

رۇژىك: رېخى مانگاي خوارد-دواى ئەوہ لىي پارايەوہ و دوعاى كرد، وە جگە لەوہى فرمانى پىكرابوو بە خواردنى دەرھاويشتە و پىسايى مروڤەكان-

وہ رۇژىك: بە تاشىنى سەر و رېشى خۇى دەشيونىت و خۇى دەگورئ!

دەلىت، حزقىل، بەشى پىنجەم، لە ئايەتى (۱):

«شمشیرىكى تىژ وەك گويزانى سەرتاش بۇ خۆت بىە و بەسەر سەر و رېشتدا بېينە، تەرازووەيەك بۇ كىشان بۇ خۆت بىە مووہكە بەش بكە، كە رۇژانى گەمارۆكە تەواو دەبىت سىيەكى لە ناوەرەستى شارەكە بە ئاگر بسووتىنە، سىيەكىشى بىە و لە دەوروبەرى شارەكە بە شمشیر لىي بدە، سىيەكىشى بە بادا بكە».

پاشان ئەنجامى ئەم نمونە روون دەكاتەوہ لەبەر ئەوہى:

يىگەيەنى و بلىت: سىيەكى ئەھلى ئۆرشەلىم بە دەرد دەمرىت و بە قاتوقرى لە ناوەرەستى تۇدا لەناو دەچن، سىيەكىشت بە شمشیر لە دەوروبەرت دەكۆزرىن، سىيەكىشت بە دەم ھەموو بايەكدا پەرتەوازە دەكەم و بە شمشیرىكى ھەلكىشراو راويان دەنىم.

كەواتە سەيرى شتەكە بكە و سەيرى ئەوہ بكە كە شتەكەى بۇ كراوہ.

ئایا خودا ھاوسەری پىڭەمبەرەكەى دەمرىتى لەبەر شتىكى بىبايەخ، وە دەكرىت بە ھەر لەفز و شىوہ زارىك بىت ؟

بەلى.. پىڭەمبەر حزىقال لە ھەردوو پەيمانەكە تووشى بەلا بوو، بۆيە كەسىكى گونجاو بوو. و ئەوہى بەناويەوہ خورافاتىكى زۆر بوترىت، وە خودا و پىڭەمبەرەكانى دوورن لە شتى لەم جۆرە.

وہ لە حزقىل، بەشى بىست و چوار، لە ئايەتى (١٥) دەلىت:

«فەرمايشتى يەزدانم بۆ ھات، پىي فەرمووم: ئەى كۆرى مروڤ، من خەرىكم بە لىدانى گوزرىك ئەوہى چاوت ئارەزووى دەكات (واتە ھاوسەرەكەت) لىت دەستىنم، جا مەلاويۆە و مەگرىن و فرمىسك مەرىژە، بە كپى ئاخ ھەلكىشە، مىزەر لە خۆت بىپچە، با پىلاوہكانت لە پىتدا بن و سميلت دامەپۆشە و نانى ماتەم مەخۆ. بۆ بەيانى قسەم لەگەل گەل كرد و بۆ ئىوہ ژنەكەم مرد، رۆژى دواترىش چۆن فەرمانم پى كرابوو وام كرد. ئىنجا گەل لىيان پرسىم: ئايا پىمان نالىيت، ئەمەى تۆ دەيكەيت پەيوەندى چيە بە ئىمەوہ؟ منىش وەلام دانەوہ: فەرمايشتى يەزدانم بۆ ھات، پىي فەرمووم: لەگەل بنەمالەى ئىسرائىل قسە بكە و بلى: يەزدانى بالادەست ئەمە دەفەرموئىت: من خەرىكم پىرۆزگای خۆم گلاو دەكەم، ئەو قەلايەى شانازى پىوہ دەكەن، ئارەزووى چاوتان و خۆشى گىانتانە، كۆر و كچەكانتان ئەوانەى بەجىتان ھىشتن بە شمشىر دەكوژرىن. من چىم كرد ئىوہش بە ھەمان شىوہ دەكەن، سميلتان داناپۆشن و نانى ماتەم ناخۆن، مىزەرەكانتان بە سەرتانەوہ و پىلاوہكانتان لە پىتان دەبىت، شىوہن ناگىرن و ناگريپن، بەلكو بە تاوانەكانتەوہ دەفەوتىن و بۆ يەكترى دەنوزىنەوہ، حزقىل بۆ ئىوہ دەبىتە نىشانە، ھەموو ئەوہى كردى ئىوہش دەيكەن».

هۆشە سلاوى خوداى لەسەر بىت

وہ دواى حرقىل..

دوو پەيمانە کە تيرە خورافياتە کەى ئاراستەى هۆشە دەکا

وہ با پىرسىن:

ئايا خودا فەرمان بە پىغەمبەرە کەى دەکا کە ژن و مندالى زينا بېيىت ؟

وہ بۆجى؟

چونکە خەلکى خاکە کە زىنايان کرد، و خودايان بە جىھىشت، وە هۆشدارى کردنە وە يەک بۆ بەنى ئيسرائىل بە ناوى ئەو مندالانى لەو ژنە بوون و باس کردنى زىناکەى ؟
بەلام لە هۆشە، بەشى يەكەم، لە ئايەتى (۲) دەلييت:

«سەرەتا يەزدان لە رىگەى هۆشە وە پەيامى خۆى راگەياندا، ئىنجا بە هۆشەى فەرموو: بۆ
ژىتىكى سۆزانى (زىناكار) بېينە و با منالى زۆلت بى، چونکە خەلکى خاکە کە وەک ژىتىكى
داوئىنيس (زىناكار) ناپاکى بەرانبەر بە يەزدان کردوو. ئەویش گۆمەرى کچى دىقلايى هينا،
سكى پىر بوو، کورپىكى لى بوو، يەزدان بە هۆشەى فەرموو: ناوى بى يەزرەعيل، چونکە
پاش کەمىكى دىکە بنەمالەى بىھو سزا دەدەم، لەسەر ئەو خوینەى کە لە يەزرەعيل رشتيان،
پاشايەتى ئيسرائىليش لەناو دەبەم..».

وہ لە هۆشە، لە بەشى دوو، لە ئايەتى (۲) دەلييت- لە درىژەى چىرۆکە کە:-

«سەرەشتى داىکتان بکەن، سەرەشتى بکەن، چونکە ئەو ژنى من نىيە و منىش مىردى
ئەو نىم، بەدەرەوشتى (زىنا) لە روخسارى و ناپاکى لەنىوان مەمکەکانى داماليت، ئەگىنا
پرووتوقوتى دەکەمەو، وەک ئەو پۆژە رايدەگرم کە تىيدا لە دايک بوو، وەک چۆلەوانى لى

دەكەم، وەك خاكى وشكى لى دەكەم، بە تىنوۋىتى دەمىرىم، بەزەم بە مندالەكانىدا نايەتەو،
چونكە زۇلن (مندالى زىنان)، يىگۈومان دايكىان داۋىنپىسى (زىنا) يى كىدوۋە و بەنى ئابروۋى
سكى پىيان پىر بوۋە».

وہ لہ ہوشہ، لہ بەشى سىہم، لہ ئايەتى (۱) دەلیت:

«یەزدان پیت فەرمووم: ديسان برؤ ژنەکت خوشبویتەو، ھەرچەندە خاۋەنى دۋستە و
داۋىنپىسە (زىناكارە)، وەك خوشەۋىستى يەزدان بؤ بەنى ئىسرائىل، ئەۋانىش پرويان لہ
خوداكانى دىكە كىدوۋە و نانى كشمىشيان خوشدەۋىت. منىش ديسان بە پازدە شاقىل زىو و
بارىك و دوو قەزناخ⁸ جو كىرپەو، پىم گوت: ماۋەيەكى درىژ لہ گەل من دەژىت، بى ئەۋەى
داۋىنپىسى (زىنا) بكەيت و بؤ ھىچ پىاۋىك بىت، ھەرۋەھا منىش بە ھەمان شىۋە دەم بۆت.
ئەمەش لہ بەر ئەۋەى ماۋەيەكى درىژ بەنى ئىسرائىل بەنى پاشا و مىر دەمىننەو».

ئەم چىرۋكە، لہ گەل كىتپى دلدارى و خوشەۋىستى ناگونجىت، جا لہ كىتپى (پىرۋز) نەقل
بكرى!

وہ ئەگەر پىغەمبەرىك ئاۋا بىت، ئەۋا دەنى باقى خەلكانى تر چۈن بن ؟
بەلى..

ئەگەر خاۋەن مال دەف لىبىدات ئەۋا ھەموو خەلكانى مالەكە رەقس دەكەن
پاشان..

چۈن نمونەيەك دىننەۋە وەكو ئەم نمونە ناشرىنە:

⁸ نىزىكەى ۳۳۰ كىلوگرام. (ۋەركىر).

« ديسان برؤ ژنه كهت خوشبويته وه، هه چهنده خاوه نى دوسته و داوينيسه (زينكاره)، وهك خوشه ويستى يهزدان بؤ به نى ئيسرائيل »
بؤ خوداى گه وره و مه زن.

هارون سلاوی خودای لاهور بیت

وه ئايا پيغهمبر بت دروست دهكا، و خه لکي بلکينيٲ به پهرستيان؟

نه خدّ! هه زار جار نه خدّ!

پاشان.. ئايا خودا پەشيمان دەيئەوه له پلانيك كه به بێ ئەوهی خەلك هەست بكەن بۆی دەگیران.؟

نه خدّیر! هه زار جار نه خدّیر!

خودا په شېمان نابېته وه..

به لّام له دهرچوون، به شی سی و دوو، له ئایه تی یه که وه ده لّیت:

«کاتیک گهل بڼی موسا دواکهوت له هاتنه خواره وه له سهر کڼوه که، له سهر هارون کوڅوونه وه و پښان گوت: وهره چهند خواوهندیکمان بو دروست بکه له پښمانه وه پرؤن، چونکه ئهم موسایه، ئهو پیاوهی ئیمه ی له خاکی میسرپوه دهرهینا نازانین چی لیهاټ. هارونیش وهلامی دانه وه: ئهو گواره زیرانه ی له گوښی ژن و کوږ و کچه کاتنه لیی بکه نه وه و بو منی بهینن. جا ههمو گهل ئهو گواره ی له گوښان بوو لیان کړده وه و بو هارونیان هینا، ئه ویش له دهستیانی

وهرگرت و به قالب شیوه گویره که یه کی دارشت و به قه لهم و چه کوش ریکی خست، ئینجا گوتیان: ئه ی ئیسرا ئیل، ئه مه خوا وهنده که تانه، ئه وه ی ئیوه ی له خاکی میسر دهرهینا. کاتیک هارون ئه مه ی بینی، قوربانگایه کی له پیش گویره که که دروست کرد، بانگه وازی دا و گوتی: به یانی جه ژنه بو یه زدان. ئینجا به یانی زوو ههستان و قوربانی سوتاندنیا ن سه رخست و قوربانی هاوبه شیان پیشکesh کرد..»

پاشان..

کتیپی (پیرۆز!) باسی ئه وه ده کا مونا قه شه و گفتوگۆیه ک له ئیوان موسا و خودا روویدا، وه موسا توره یی و غه زه بی خودای هه لگیرساند (خودای توره کرد)، وه نیازی له ناو بردنی به نی ئیسرا ئیلی هه بوو، بۆیه موسا ئیوه ندگیری کرد، و پپی گوت: «جۆش و توره یت دا بهر کینه وه و ئه و سزایه ره ت بکه ره و ه که به سه ر که له تدا ده یسه پینیت». هه تا کو ئه وه ی ده لیت، له هه مان به ش، ئایه تی (١٤): «ئینجا یه زدان پاشگه ز بووه وه له و کاره ساته ی فره مووی، که ویستی به گه له کهه بکات».

ئەولاد و وەچەى زىنا

ئايا دەكرىت پىغەمبەر منداڭ و وەچەى زىنا يىت؟

نەخىر! يىگومان زىنا شورەي و عەيەيە بۇ كەسەكە خۆى، كە ھۆكارىكە بۇ قبول نەكردنى وتەكانى، و بىزاربوونى خەلك لىي.

جگە لەوہى (دوو پەيمانەكە) بە روونى و سەرىجى ئەمە دەخەنە روو.

لە دواوتار، بەشى بىست و سى، ئايەتى دوو:

«نايىت زۇل (منداڭ زىنا) يىتە ناو كۆمەلەى يەزدانەو، ھەتا نەوہى دەيەم كەس نەيەتە ناو كۆمەلەى يەزدان».

كەواتە: پىغەمبەر ناكرى وەچە و منداڭى زىنا يىت.

بەلام لە كىيى (پىرۇز!) ئەمە گەرپىندراوئەو بۇ پىغەمبەران.

۱ - لە رابەران، بەشى يانزەدە، لە ئايەتى (۱) دەلىت:

«يەفتاحى گلعادى جەنگاوەرىكى بەھىز بوو، كورى لەشفرۆشنىك (زىيكاړىك) بوو».

پاشان دەلىت رابەران، بەشى يانزەدە، ئايەتى (۲۹):

«جا رۇحى يەزدان ھاتە سەر يەفتاح) بە واتايى ئەوہى پىغەمبەر بوو».

۲ - وه له دووهم ساموئیل، بهشی دوانزده، ئایهتی (۲۴) دهلیت:

«ئینجا داود دلنهوایی بهتشه بهعی ژنی دایه وه، چوو ه ژووره وه بۆ لای و له گهلی جووت بوو، مندالینکی لی بوو ناوی لینا سلیمان، یهزدانیش خوشیویست».

وه سلیمان به پیتی دهقی ئەم (سفره)⁹ پیغه مبه ره، کوری بهتشه به ع.

وه له دووهم ساموئیل، بهشی یانزده، له ئایهتی دووهم، دهلیت:

« دهمه و ئیواره داود له سهر قهره ویله که ی ههستا و له سهربانی کوشکی پاشا پیاسه ی ده کرد، له سهربانه وه ژینکی بینی خوی ده شوات، ژینکی زور جوان بوو. داودیش پیاویکی نارد بۆ سوراغی ژنه که ئه ویش پیتی گوت: ئەمه بهتشه بهعی کچی ئه لیعامه و ژنی ئوریای حیتییه، ئینجا داود چهند نێردراویکی نارد بۆ هینانی، ژنه کهش له خوینلیچوونی مانگانه ی پاک ببوو وه و هاته لای داود، ئه ویش له گهلی جووت بوو، پاشان ژنه که گه راپه وه بۆ ماله که ی خوی، ژنه که سکی پر بوو، ناردی و به داودی راگه یاند و گوتی: سکم پره...»

۳ - په دابوون، بهشی سی و ههشت، له ئایهتی (۶)

باسی ئەوه دهکا که یه هودای کوری یه عقوب، زینای له گه ل بوکه که ی (تامار) کردو وه¹⁰، بویه له وه وه پیریز (فارص) و (زه ره ح) له دایک بوون به زینا.. وه دهلیت: « که یه هودا تمار ی بینی، وایزانی له شفرۆشه، چونکه پرووی خوی داپۆشیبوو، و پیتی گوت: وه ره با سهرجییت له گه ل بکه م، چونکه نه یه زانی ئەوه بوکه که یه تی.. سهرجیی له گه لی کرد، ئیتر سکی پر بوو.. که

⁹ مهبهست پیتی سورته ته که یه که له عه ره بی دا پیتی دهوتری (سفر)، بۆ نمونه (سفر صموئیل الثاني). (وه رگیز)

¹⁰ واته بووکی خودی یه هودا خوی. (وه رگیز)

هاته سهر مندال بوو، دووانه يهک له سکی بوو.. ئه مه يان ناوړا پيړيز (فارص)، .. ئه مه شيان ناوړا زهره ح».

وه ئه م پيړيز (فارص) ه باپري (داود) ه، به پيی ئه وهی (دوو په يمانه که) باسی دهکا.
وه له (به که م پوخته ی میژوو) (به شی دووهم) له ئایه تی پینجه مه وه بو ئایه تی پانزده،
پوخته که ی:

«داود، کوری یه سا، کوری عویید، کوری بوعه ز، کوری سه لو، کوری نه حشون، کوری
عه ميناداب، کوری داب، کوری پام، کوری هسرون، کوری پيړيز (فارص)».

نوح سلاوی خودای له سهر بیت

ئایا پیغه مبه ر شهرب ده خواته وه، هه تا کو زور سه رخوش ده بی، و پرووت ده بیت ه وه.؟

نه خیر!

به لام له (دوو په يمانه که) ئه مه بو نوحی پیغه مبه ر (سلاوی خودای له سهر بیت)
که ریندر اوته وه.

له په یدابوون، به شی تویه م، له ئایه تی (۲۰) ده لیت:

«نوح دهستی به ئیشی جوتیاری کرد و رهزه میویکی چاند. ئینجا که له شهربی میزه که ی
خوارده وه، سه رخوش بوو و له ناو چادره که یدا به پرووتی پاکشا، حامی باوکی که نعان، باوکی به
پرووتی بینی له دهره وه به هه ردوو برا که ی را که یاند».

پېغەمبەرىكى پير

ئايا پېغەمبەر درؤ دەکا؟

نەخېر!

بەلام لە يەكەم پاشايان، بەشى سىانزە، لە ئايەتى (۱۱) دەلّیت:

«پېغەمبەرىكى پير بوو ھەبو ولە بېتل ئېل دەژيا.. لە دوای پیاوھەكى خودا رۆیشت و و دۆزییەو لە ژیر داریکا بە روویکا دانیشتبوو، ئايا تۆ پیاوھەكى خودایت، ئەوھى لە يەھوداوە ھاتوو؟ ئەویش گوتى: بەلّی ئەوم. پېی گوت: لەگەلم وەرە مالهو و نان بخۆ، پیاوھەكى خوداش گوتى: ناتوانم لەگەلت بگەرپمەو و لەگەلت نایەمە ژوورەو، لەم شوینە لەگەلت نان ناخۆم و ئاو ناخۆمەو، چونکە بە فەرمايشتى يەزدان پېم گوتراو: لەویدا نان مەخۆ و ئاو مەخۆو و بەو رېگادا مەگەرپوھ کە پېیدا رۆیشتى. ئەویش پېی گوت: ھەرەھا منیش وەك تۆ پېغەمبەرم و فریشتەيەك بە فەرمايشتى يەزدان قسەى لەگەل کردم و فەرمووی: لەگەل خۆتدا بيبە مالهکەت ھەتا نان بخوات و ئاو بخواتەو. بەمە درؤى لەگەل کرد، پیاوھەكى خوداش لەگەلّی گەرايەو و و لە مالهکەى نانى خوارد و ئاوى خواردەو».

پېغەمبەر ئەلېشەع

ئایا پېغەمبەر شتېك دەلېت وە پېچەوانەكەى بزائېت، درؤ يېت؟

نەخېر !

بەلام (دوو پەيمانەكە) ئەمەيان بؤ پېغەمبەر ئەلېشەع گەراندۆتەو

لە دووهم پاشايان، ئايەتى (۱۰) دەلېت:

«ئەلېشەع ھاتە دېمەشق و بەن ھەدەدى پاشاى ئارامېش نەخۆش بوو، كاتېك پېى راگەيەنرا: پياوھەكەى خودا ھاتۆتە ئېرە. پاشا بە ھەزائېلى گوت: ديارېيەك لەگەل دەستت بېە و بەرەو پېرى پياوھەكەى خودا برؤ، لەرېگەى ئەوھو پەرسىار لە يەزدان بکە، بزائە ئايا لەم نەخۆشېيە چاك دەبەوھە؟ ھەزائېلېش لەگەل خۆى بارى چل وشتى لە ھەموو بەربوومە باشەكانى دېمەشق بە ديارى برد و چووھ پېشوازى ئەلېشەع و لە بەردەمى وەستا و گوتى: كۆرەكەت، بەن ھەدەدى پاشاى ئارام، منى بۆلاى تۆ ناردووھ و دەلېت: ئايا لەم نەخۆشېيەم چاك دەبەوھە؟ ئەلېشەع وەلامى داېەوھ: برؤ و پېى بلى: بە دلىيايەوھ چاك دەبېتەوھ، بەلام يەزدان پېشانى داوم كە دەمرېت!!

..گەرپاېەوھ لای گەرەكەى بەن ھەدەد لېى پەرسى: ئەلېشەع چى پېى گوتى؟ ھەزائېل وەلامى داېەوھ: پېى گوتم، بە دلىيايەوھ تۆ دەرېت¹¹ بەلام رۆژى پاشتر، جاجمەكەى برد و لە ئاوى ھەلكېشا و داى بەسەر دەموچاوى پاشادا و ھەناسەى لى برى، ھەر بۆيە پاشا مرد. ئېتر ھەزائېل لەجېى ئەو بوو بە پاشا.

¹¹ لە نوسخە كوردېكە دەلېت: (بەدلىيايەوھ چاك دەبېتەوھ)، بەلام لە عصرەبېكە دەلېت (دەرېت). (ومرگېر)

ئىبراهيم سلاوى خوداى لەسەر بىت

ئايا پىنغەمبەر گومانى لە راستگۆى و راستى قسەى خودا ھەيە، ھەتا ئەو رادەيەى داواى بەلگە لە خودا بکا بۆ راستگۆيەكەى؟

نەخىر!

بەلام دوو پەيمانەكە، ئەمە دەگەرپنەو ھە بۆ ئىبراهيم سلاوى خوداى لەسەر بىت

لە پەيدا بون، بەشى پانزەھەم، لە ئايەتى (١) پاشان (٧) دەلييت:

«لەداوى ئەم رووداوانە، فرمايشتى يەزدان بۆ ئەبرام ھات.. يەزدان پيى فرموو: من يەزدانم، ئەوھى لە ئوورى کلدانيەکانەو ھە تۆى ھينايە دەرھو، تاكو ئەم زەويەت بە ميرات پيى ببخەشيت. بەلام ئەبرام گوتى: ئەى يەزدانى بالادەست، چۆن بزائىم من دەبە ميراتگري ئەم زەويە؟ گويەكەى مينيەى سى سالا و بزنيكى سى سالا و بەرائيكى سى سالا قومريەك و كوتريكم بۆ بپنە. ھەموو ئەمانەى بۆ ھينا و لە ناوەرستەو ھە لەتى كردن، لەتى ھەريەكەشياني بەرانبەر ئەوى ديكە دانا، بەلام بالندەكانى لەت نەكرد، ئينجا سيسارەكە كەچەلەكان بۆ سەر كەلاكەكان ھاتنە خوارەو، بەلام ئەبرام دوورى خستەو».

پاشان.. چى؟ ھە پەيوەندى نيوان ئەمە و ئەمە چيە؟

بەلى.. (دوو پەيمانەكە) چيروكەكە دەگوازنەو ھە بىم شيو ھە ناتەواو ناقصە، ھە بەنى ھيچ پەيوەنديەك.

دهرباره‌ی دوو په‌یمان‌ه‌که

ئهمه پوخته‌یه‌ک بوو دهرباره‌ی (دوو په‌یمان‌ه‌که)

کات ریځه‌ی پی نهدام که له‌مه زیاتر بکه‌م.. هه‌گینا له دوو په‌یمان‌ه‌که شتی زور زور
وه‌ک ئهم شته سه‌یرانه هه‌یه، که به کتیی په‌نجایی ته‌واو نابیت.

وه هه‌رکه‌سیک ورده‌کاریه‌کانی ده‌وی، با بکه‌رپته‌وه بو کتیی:

(الرحلة المدرسية) و (الهدى الى دين المصطفى)

(وانيس الاعلام) و (خلاصة الكلام) و جگه ئهمانه.. ئه‌وانی دیکه-وه ئه‌که‌ر ده‌ته‌ویت
کورت و پوخت بیت، بکه‌رپوه کتیی:

(الميزان العادل، بين الحق والباطل) و (نفحات الاعجاز) (والتوحيد والتثليث) وه جگه
ئهمانه.. و ئه‌وانی دیکه..

وه شایه‌نی باسه ده‌قه‌کانی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی نه‌قلمان کردن له خودی دوو په‌یمان‌ه‌که‌یه، که
له‌سه‌ر پشتی یه‌که‌می کتیبه‌که‌ نویسراوه، به‌م عیبارته و گوزارشته: (الكتاب المقدس-
اي كتب العهد القديم، والعهد الجديد-وقد ترجم من اللغات الاصلية، وهي اللغة
العبرانية، واللغة الكلدانية، واللغة اليونانية-انتشر عن يد جميعه التوراة البريطانية
والاجنبية) وه له‌سه‌ر پشتی به‌رگی دووهم نه‌سراوه ئهم عیبارته: (كتاب العهد الجديد
لربنا ومخلصنا يسوع المسيح-وقد ترجم من اللغة اليونانية-طبع في كمبودج سنة (١٩٢١)
بنفقة جميع التوراة البريطانية والاجنبية)

(سبحان ربك رب العزة عما يصفون، وسلام على المرسلين، والحمد لله رب العالمين)

وه درودی خودا له سهه محمد و بنه ماله پینگه رده که ی بیت.

محمد کوری مه هدی الحسینی الشیرازی

که ره لای پیروژ

عه لی کوردی

کوردستان-باشوور

پیرست

3 (پیشه کی)

9	لهم ڪٿيهدا:
10	۱ - دمر بارهی خدا
21	۲ - دمر بارهی پڻغمبهران
22	عيسای مهسيح سلاوی خودای لهسمر بڻيت:
22	نايا عيسا (سلاوی خودای لهسمر بڻيت) شهراب دروست دهکات؟
25	نايا مهسيح کورڻکی له باوهشی خوی داناوه؟
26	نايا دهکرت مهسيح مهلعون (نهفرت ليکراو) بڻيت؟
26	نايا دهکرت مهسيح خودای باپيري بي؟
28	نايا مهسيح ومچهی زينايه؟
29	داود (سلاوی خودای لهسمر بڻيت)
31	لوط سلاوی خودای لهسمر بڻيت
33	يهعقوب سلاوی خودای لهسمر بڻيت
35	سلیمان سلاوی خودای لهسمر بڻيت
36	موسا سلاوی خودای لهسمر بڻيت
40	ئيشايا سلاوی خودای لهسمر بڻيت
41	يهرميا سلاوی خودای لهسمر بڻيت
42	حزقييل سلاوی خودای لهسمر بڻيت
45	هوشع سلاوی خودای لهسمر بڻيت
47	هارون سلاوی خودای لهسمر بڻيت
49	ئولاد و ومچهی زينا
51	نوح سلاوی خودای لهسمر بڻيت
52	پڻغمبهر يکی پير
53	پڻغمبهر ئهليشهع
54	ئييراهيم سلاوی خودای لهسمر بڻيت
55	دمر بارهی دوو پهيمانهکه

